

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

ΕΤΟΣ 6^ο - ΤΕΥΧΟΣ 30^ο - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2006 ΤΙΜΗ: £0.50

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ἱδιοκτίτης:
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ
Ὁδός Ἁγίου Ἀνδρέου 306
Τ.Θ. 56091
Λεμεσός - Κύπρος

Τηλέφωνα :
25864340 - 25864351

Ἑπεύθυνος Ὑλης:
κ. Σταῦρος Ὀλύμπιος

Ἐπιμέλεια Ὑλης:
Ἀρχιμανδρίτης Τύχων Ἀνδρέου

Καλλιτεχνική Ἐπιμέλεια:
Πρεσβ. Ἰωάννης Ἰωαννίδης

Διόρθωση Κειμένων:
Πρεσβ. Κυριακή Μιχαλίδου
Φιλόλογος, Β.Δ.

Τιμή Φύλλου: £ 0.50

Ἔτος: 6^{ον} - Τεύχος 30^ο
Μάϊος- Ἰούνιος 2006

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ: £ 4 ἐτησίως
Συνδρομή ἐξωτερικοῦ: £ 5 ἐτησίως

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

Γλυκόλαλα θά ἠχήσουνε τά σήμαντρα
στά πέρατα τῆς Χριστιανοσύνης
στὶς δαφνοστολισμένες ἐκκλησιές
καλώντας τοὺς πιστοὺς.

Μέ ροδοπέταλα, λεμονανθούς καί μυρω-
μένες πασχαλιές

θά σέ ὑποδεκτοῦν τῆ μέρα ἐτούτη τὴν
εὐφρόσυνη

“ὦ γλυκύ μου ἔαρ”.

Μέ τ’ ἀγιοκέρι ἀναμμένο

μπρός στήν Ὠραία Πύλη τοῦ Ἱεροῦ

“Δεῦτε λάβετε φῶς”

καλεῖ ὁ σεβαστιός λευίτης.

Τοῦτο τό φῶς τό ἅγιο, τό ἀνέσπερο

π’ ἀνέτειλε ἀπό τό θεϊκό σου μνημα

τὴν ὕπαρξη ὀλονῶν, ἅς καταυγάσει

καί “φῶς ταῖς τρίβοις μας” ἅς γίνει.

Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Πάπσες μέ τό θάνατό σου, Κύριε

τό θάνατο τοῦ ἀνθρωπίνου γένους

καί τ’ οὐρανοῦ διάπλατα τίς πύλες ἄνοιξες

γιά νά δεχτεῖς ὅλους τοὺς παρεπίδημους

“ἐν τῇ ἀγείρῳ μακαριότητι”

“ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου”.

Ἰωάννης Π. Μορίδης - Φιλόλογος.

ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΟΧΙ ΕΞΟΥΣΙΑ

Σταύρου Ὀλόμπιου - Διευθυντῆ Γραφείου Ποιμαντικῆς Διακονίας Ι.Μ.Λεμεσοῦ

Σέ λίγες μέρες καί συγκεκριμένα στίς 17 καί 18 Μαΐου θά συνέλθει στήν Ἑλβετία ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ἡ διευρυμένη Ἱερά Σύνοδος μέ τή συμμετοχή τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καί ἄλλων Ἱεραρχῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, γιά νά ἐξετασθεῖ τό ἐνδεχόμενο κένωσης τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου λόγω τῆς σοβαρῆς καί παρατεταμένης ἀσθένειας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομου.

Ἄν ἡ Ἱερά αὐτή Σύνοδος τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν κρίνει ὡς ἐπιβεβλημένη τήν τιμητική ἀποχώρηση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομου ἢ μέ ὅποια ἀπόφασή της ἀνοίξει τό δρόμο γιά κένωση τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου, τότε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος θά περάσει στήν ἱστορία ὡς μία πολυσύνθετη ἐκκλησιαστική φυσιογνωμία προικισμένη μέ ἐξαιρετικά χαρίσματα καί πλούτον ἀρετῶν, ὡς μέγας πνευματικός ἡγέτης, ὁ ὁποῖος ἀνάλωσε τή ζωή του γιά τήν προαγωγή τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας καί σέ δύσκολες ὄρες, γιά τήν προάσπιση τῶν δικαίων καί τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος μας.

Τό ζήτημα τῆς κένωσης τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου καί τῆς πλήρωσής του μέ τήν ἐκλογή νέου Ἀρχιεπισκόπου τογχάνει τόν τελευταῖο καιρό ἰδιαίτερης προβολῆς ἀπό τά Μέσα Μαζικῆς Ἐνημέρωσης καί προκαλεῖ διάφορες συζητήσεις ἀλλά καί ἐντάσεις. Σέ μία ὁμως, ὅπως πιστεύομε, λανθασμένη διάσταση καί σ' ἓνα κλίμα ἀποχρωματισμοῦ τῆς οὐσίας τοῦ θέματος.

Σέ μερικές ἐκπομπές καί δημοσιεύματα δίδεται ἡ ἐντύπωση ὅτι πρόκειται περὶ ἐκλογῆς κοσμικοῦ ἄρχοντα καί ἀναφέρονται στά προσόντα πού πρέπει νά ἔχει ὡς νά πρόκειται γιά πρόσωπο πού θά ἀσκήσει ἐξουσία ἢ ἐπικυριαρχία ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀγνωστῆς οὖν ὁ Ἐπίσκοπος καί ἀσφαλῶς καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δέν ἀσκεῖ ἐξουσία ἀλλά διακονία καί ὅτι ἡ πνευματική ἐξουσία του εἶναι χριστοκεντρική, σταυρώσιμη καί θυσιαστική. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἶναι προκαθήμενος "εἰς τύπον καί τόπον Χριστοῦ". Δέν εἶναι διοικητής ἀλλά ποιμένας καί λειτουργός καί ἡ πνευματική ἐξουσία του πού πηγάζει ἀπὸ τό γεγονός ὅτι προϊστάται τῆς Θείας Εὐχαριστίας ἀποσκοπεῖ "εἰς τόν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ".

Τό μεγάλο ἐνδιαφέρον τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ γιά τήν ἐκλογή τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου, ἔστω καί μέ τό χαρακτήρα πού ἀναφέραμε, ὀφείλεται στό γεγονός ὅτι στήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου στήν ἐκλογή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μετέχει σέ μεγάλο βαθμό, ὄχι ἀπειθείας ἀλλά μέσω ἀντιπροσώπων, μέ τόν τρόπο πού προβλέπει τό καταστατικό τῆς Ἐκκλησίας καί τό λαϊκό στοιχεῖο. Τό ἐνδιαφέρον αὐτό μαρτυρεῖ ἀκόμα, ὅτι ὁ λαός ἔχει ἀποθέσει τήν ἐλπίδα του καί πάλι στήν Ἐκκλησία. Ἀπογοητευμένος ἀπὸ τίς θεωρίες, τὰ ἰδε-

ολογήματα καί τίς ἰδεολογίες, ἀπὸ τόν τρόπο ζωῆς πού προσφέρει ὁ ἄκρατος ἀτομισμός καί ὁ ἀκράπτος εὐδαιμονισμός, ἡ χρησιμοθηρία, ὁ ἀνταγωνισμός καί ἡ ἐμπορευματοποίηση τῶν πάντων ἀναζητᾷ "τὴν ἄλλη βιοτή καί τὴν ἑτέρα θεώρηση τοῦ κόσμου" πού προσφέρει ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας, γιά μία ζωὴ μεγαλύτερου πνευματικοῦ ἀντικρύσματος ὥστε νά αἰσθανθεῖ τὴν χαρὰ, τὴν πληρότητα καί τὴν εὐτυχία τῆς ζωαντιπῆς σχέσης του μέ τὸ Θεὸ καί Πατέρα μας πού δίδει ἄλλο περιεχόμενο καί ἄλλο νόημα στή ζωὴ μας.

Ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος πρέπει μέ τὴν ζωὴ καί τὸ ἔργο του καί τὴν ἀγιοπνευματικὴ ποιμαντορία του νά ἐμπνεύσει στήν Ἐκκλησία μας τὴν πνοή πού χρειάζεται καί νά τῆς δώσει τὸ καινούργιο πρόσωπο καί τὸ σύγχρονο ρόλο της γιά νά ἀνταποκριθεῖ στίς σημερινές ἀπαιτήσεις τοῦ ποιμνίου της. Γι' αὐτὸ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος πρέπει νά εἶναι "τὸ στόμα τῆς ἀληθείας", ὁ προαπιστής τῆς ὀρθῆς πίστεως, ὁ φορέας καί ὁ φύλακας τῆς ἀκραίονους ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως, τοῦ ὁποῖου ὄλες οἱ ἐνέργειες καί οἱ ἐκδηλώσεις θά εἶναι καρπὸς τοῦ γνήσιου ἐκκλησιαστικοῦ του φρονήματος καί τῆς ἐγνοίας καί τῆς ἀγωνίας του γιά τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν καί τὴ δόξα τοῦ Κυρίου μας. Στήν Ἐκκλησία, ὡς σῶμα Χριστοῦ δέν χωροῦν κοσμικὲς συμπεριφορὲς οὔτε ἀνθρωποκεντρικὲς ἐκκοσμηκευμένες ἐνέργειες καί μέθοδοι. Θά συλλαμβάνει βέβαια ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τὸ παλμό τοῦ λαοῦ, θά σκύβει μέ παιρικό ἐνδιαφέρον καί ἀγάπη ἀνυπόκριτη πάνω στίς ἀνάγκες καί τὰ προβλήματα τῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας καί ἰδιαίτερα τῶν νέων μας ἔχοντας ὁμως ὡς πρότυπα καί καθοδηγητὲς τοὺς Ἁγίους Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας οἱ ὁποῖοι ἀντιμετώπισαν τὰ κοινωνικά καί προσωπικά προβλήματα μέσα στό πνεῦμα τῆς θεραπευτικῆς ἰδιότητας καί τῆς ἱερῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτὸ πρέπει νά εἶναι ὁ πνευματικὸς πατέρας πού θά προσφέρει τὸν ἑαυτό του πρότυπο ἦθους, σεμνότητος, ταπεινοφροσύνης καί ἀγάπης καί θά ἀναλώνεται ὄχι μόνο οὐκ διακρίσει τῶν οικονομικῶν θεμάτων ἀλλὰ στό θυσιαστικὸν καί τὸν ἄμβωνα διακονῶν τὴν χάριν τῶν Μυστηρίων καί τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καί στήν καθοδήγηση τῶν κληρικῶν καί τοῦ ποιμνίου "εἰς νομάς σωτηρίας".

Ὁ πιστὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ δέεται ἐκ βάθους καρδίας εἰς τὸν Δομῆτορα τῆς Ἐκκλησίας μας νά εὐδοκῆσει ὥστε νά ἀναδειχθεῖ Ἀρχιεπίσκοπος ὅπως τὸν περιγράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος "δεῖ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέκκλητον εἶναι ὡς Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάρονον, μὴ πλήκην, μὴ αἰσχροκερδῆ ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὄσιον, ἐγκρατῆ, ἀντεκόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδασκίαν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ἦ καί παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ καί τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν."

Ἡ ἐκλογή τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου εἶναι ὑπόθεση τοῦ λαοῦ καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου. Εἶναι ὁμως πρό πάντος ἔργον Θεοῦ ὁ ὁποῖος "περιποιήσατο τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τοῦ ἡμῶν τοῦ αἵματος".

ΠΩΣ ΑΝΑΠΤΥΣΣΕΤΑΙ ΜΙΑ ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΣΧΕΣΗ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ ΑΝΔΡΟΓΥΝΟ

Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου

Τό θέμα τό ὁποῖο μοῦ δόθηκε νά πῶ λίγα λόγια, εἶναι ἡ ἀρμονική σχέση τοῦ ἀνδρογύνου. Ὅντως εἶναι ἕνα πολύ σημαντικό θέμα, γιατί δέν εἶναι ἀρκετό κανεῖς νά φέρει παιδιά εἰς τόν κόσμο, ἀλλά πρέπει κι αὐτά τά παιδιά νά τά μεγαλώσει καλά καί ὁμορφα. Αὐτό βέβαια εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς σωστής σχέσης τῶν δύο γονέων μέσα στό γάμο. Ἡ σωστή σχέση τῶν γονέων, ἡ ἀρμονία τοῦ γάμου, τῆς οἰκογένειας θά φέρει πῖν ἰσορροπία, πῖν ψυχική καί σωματική ἰσορροπία τῶν παιδιῶν. Κι αὐτά βέβαια, μεγαλώνουν, ἔρχονται στόν κόσμο, παίρνουν τά πρῶτα ἐρεθίσματα καί ὅλα ὅσα ἀπαρτίζουν τόν ψυχοσωματικό τους κόσμο ἀπό τοὺς γονεῖς τους.

Σήμερα στήν πατρίδα μας τήν Κύπρο, δυστυχῶς, μαζί μέ τά ἄλλα προβλήματα ἔχουμε καί πρόβλημα στό κῶρο τῆς οἰκογένειας. Ὅσο καί νά θέλει κανεῖς νά ὠραιοποιεῖ τά πράγματα, ἡ πραγματικότητα δέν εἶναι καθόλου εὐχάριστη.

Νά σᾶς πῶ μόνο ἀπό δεδομένα πού γνωρίζω ἀπό τή Λεμεσό τουλάχιστον, καί αὐτό δέν εἶναι μόνο φαινόμενο τῆς Λεμεσοῦ, ἀλλά δυστυχῶς εἶναι κι ἕνα φαινόμενο ὅλης τῆς Κύπρου, ὅτι σπῖν πόλη μας σέ σύνολο περίπου 850 ἕως 900 τό πολύ γάμους τό χρόνο, ἔχουμε 250 ἕως 270 διαζύγια τό χρόνο. Ἀπό ἐπίσημες στατιστικές πού γίνονται κυβερνητικές, ἀπό τό τμήμα Στατιστικῆς καί Ἐρευνῶν, ἔχω δεῖ ὅτι τόν περασμένο χρόνο εἶχαμε σπῖν Κύπρο 5000 γάμους καί 1250 περίπου διαζύγια. Ἐχουμε ἕνα μεγάλο ἀριθμό διαζυγίων, πού βέβαια, δυστυχῶς, καμιά φορά εἶναι καί ἀναγκαῖο κακό, ὅπως φτάνουν τά πράγματα. Ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μας, πού εἴμαστε κληρικοί τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ μας, ἐρχόμαστε σέ ἐπαφή, τουλάχιστον προσπαθοῦμε νά ἔλθουμε σέ ἐπαφή, μέ αὐτούς τοὺς ἀνθρώπους πού ἀντιμετωπίζουν δυσκολίες μέσα στό γάμο τους κι ἔτσι ἔχουμε μιά ἄνετη γνώση καί πείρα τοῦ τί

συμβαίνει μέσα στο χώρο της οικογένειας. 'Αλλά και από τις έρευνες τις προσωπικές νομίζω ότι έντοπίζουμε πού ακριβώς έγκειται τό πρόβλημα.

Θέλω νά σάς πῶ, ἔτσι πρὶν ξεκινήσω, κάτι πού τό ἔχω πει πολλές φορές. 'Όταν ἔγινε Μητροπολίτης Λεμεσοῦ καί τέλειωσε ἐκεῖ ἡ διαδικασία ἐκλογῆς, χειροτονίας, ἐνθρονίσεως ὡς Μητροπολίτου, τὴν ἐπόμενη μέρα εἶχαμε Θεία Λειτουργία στό Μητροπολιτικό Ναό. Στή συνέχεια θά πῆγαινα γιά πρώτη φορά στή γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως νά δῶ τί γίνεται πλέον. Τέλειωσαν τὰ πανηγύρια, ἔπρεπε νά δοῦμε καί τὴν πραγματικότητα. Στή Λειτουργία εἶχα ἕνα σφίξιμο ἔτσι μέσα μου, μέσ σπὴν καρδιά μου κι ἔλεγα: "Τώρα εἶμαστε σέ μιά πόλη μέ πολλά προβλήματα". 'Εγώ εἶμαι Λεμεσιανός, ὁπότε δικαιούμαι νά περιγράψω τὴν πόλη μου ὅπως εἶναι, δέν κινδυνεύω νά χαρακτηριστῶ ὅτι καταγορῶ τὴν πόλη. Εἶναι μιά θαυμάσια πόλη μέ πολύ ὠραίους ἀνθρώπους, ἀλλά μέ τό δικό της χαρακτήρα καί τὴ δική της ιδιομορφία. 'Εμένα, μέχρι τότε, ὅλη μου ἡ δράση ἦταν βέβαια ὡς πνευματικός καί ἐξομολόγος ἑκατοντάδων, ἀλλά σίγουρα ὡς Μητροπολίτης ἦταν ἡ πρώτη φορά πού ἤμουν ἀνιμέμωτος μέ τὴν πραγματικότητα μιᾶς μεγάλης πόλης. Διερωτόμουν κατά τί διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας: "Τί θά συναντήσω ἄραγε σ' αὐτή τὴν πορεία, σ' αὐτό τό ἔργο τό ὁποῖο ἀνέλαβα νά κάνω;". Παρακαλοῦσα τό Θεό νά μέ βοηθήσει, νά μέ ἐνισχύσει στό ἔργο αὐτό τῆς νέας μου διακονίας μέσα σπὴν 'Εκκλησία. Τέλειωσε ἡ Θεία Λειτουργία καί ἐτοιμαζόμουν νά φύγω, νά πάω στή Μητρόπολη. 'Εκεῖ ἐτοιμαζόμενος, ἔρχεται ἕνας ἱερέας μας, καί μοῦ λέει: "Πανιερώτατε, συγγνώμη, ἀλλά εἶναι ἀνάγκη νά ὑπογράψετε ἄμεσα καί γρήγορα μερικά καρτιά πού ἔχω ἐδῶ, διότι περιμένουν οἱ ἄνθρωποι. Πολύ καιρό δέν εἶχαμε Μητροπολίτη καί ἀγωνιοῦν καί πρέπει νά ὑπογράψετε ἄμεσα, ἐδῶ καί τώρα". "Εὐχαρίστως πάτερ μου, νά ὑπογράψω. Εἶμαι ἐδῶ καί θά ὑπογράψω. Τί καρτιά καί τί ἀνάγκες εἶναι αὐτές;". Εἶπα ἀπό μέσα μου. "Νά δοῦμε πού θά βάλω τὴν πρώτη μου ὑπογραφή!". Κοιτάζω μιά στοίβη ἀπὸ διαζύγια. Λέω: "Σέ παρακαλῶ, πάρ' τα εὐλογημένε αὐτὰ ἀπὸ μπροστά μου. Φέρτε μου κάτι ἄλλο νά ὑπογράψω. Τὴν πρώτη μου ὑπογραφή νά τὴ βάλω σέ διαζύγια, νά χωρίσουμε τὸν κόσμο; Φέρτε κάτι ἄλλο". "Ἐντάξει, λέει, θά δοῦμε κάποια ἄλλη ἀνάγκη. Ἐρχεται ὁ ἐπόμενος. Λέει: "Νά ὑπογράψετε". Λέω: "Τί εἶναι αὐτό;". "Ἐπιταγές". Λέω: "Οὔτε αὐτό. Φέρτε τίποτε ἄλλο". Τελικά στή συνέχεια, κατάλαβα ὅτι ἦταν τὰ δύο προβλήματα τῆς Μητρόπολης, οἱ ἐπιταγές καί τὰ διαζύγια τὰ ὁποῖα εἶναι μιά θλιβερή πραγματικότητα. Γιατί ξέρετε πόσο σκληρό πράγμα εἶναι νά βλέπετε τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι κάποτε ἀγαπήθηκαν πάρα πολύ, ἐνόησαν μέ τό δεσμό τοῦ

γάμου, ἔκαναν παιδιά μαζί, ἔνωσαν τὴ ζωὴ τους, ἔγιναν ἕνας ἄνθρωπος κι ὁμως φτάνουν σπὴ συνέχεια νά ἀποφασίσουν, καλῶς ἢ κακῶς, νά διαλύσουν αὐτὴ τὴν "πάλαι ποτέ διαλάμψασα" ἀγαπητικὴ σχέση πού εἶχαν μεταξύ τους.

'Η προσπάθειά μας ὡς 'Εκκλησία εἶναι νά δοῦμε τὸν ἄνθρωπο σπὴν οὐσία τοῦ προβλήματος του. Γιατί διαλύεται ἡ οικογένεια; Γιατί ὑπάρχει αὐτό τό πρόβλημα; 'Όταν κανεῖς ἐρευνηθεῖς τὰ πράγματα, θά δεῖ πολύ εὐκολα καί πολὺ γρήγορα, ὅτι στὸν τόπο μας τό πρόβλημα ἔγκειται κυρίως καί πρωτίστως σ' ἕνα μεγάλο παράγοντα. Κι ὁ μεγάλος αὐτός παράγοντας εἶναι ἡ ἀδυναμία τῆς ἐπικοινωνίας. Δυστυχῶς στὸν τόπο μας δέ μαθαίνουμε νά ἐπικοινωνοῦμε σωστά. Αὐτό τό πράγμα τό διαπίστωσα σπὴ συνέχεια καί σπὴν ἀγωγή στὰ σχολεῖα μας, τόσο στὰ μικρὰ παιδιά ὅσο καί στὰ μεγαλύτερα. Εἶδα ὅτι ὄντως ἀρχίζει ἀπὸ πολὺ νωρὶς αὐτὴ ἡ ἔλλειψη σέ μᾶς καί μεγαλύτεροντας φέρνει δυστυχῶς τοὺς καρπούς της. Μαθαίνουμε ἀπὸ μικρὰ παιδιά νά πιγαίνουμε στό σχολεῖο, νά γίνουμε μορφωμένοι ἄνθρωποι, καλοὶ ἄνθρωποι καί νά μιλοῦμε σωστά καί καλά. Μᾶς τό' λεγαν κι οἱ γονεῖδες μας: "Νά μάθεις νά μιλᾶς καλά. Νά συμπεριφέρεσαι καλά. Νά λές καλά λόγια. Νά εἶσαι εὐγενικός". Μαθαίνουμε πραγματὶ στό σχολεῖο νά μιλοῦμε καλά, εὐγενικά, στὸν πληθυντικό, ὅλα αὐτὰ τὰ ἀπαραίτητα.

'Όμως ξεκάσαμε ὅτι ἡ ἐπικοινωνία δέν εἶναι μόνο νά μιλᾶς καλά. Τό σημαντικότερο τῆς ἐπικοινωνίας εἶναι νά ἀκοῦς καλά. Κι αὐτό τό πράγμα, ποτέ κανένας δέ μᾶς τό δίδαξε. 'Ενῶ στὸν πολιτισμό μας, τὸν 'Ελληνορθόδοξο, τό ἔχουμε. 'Αν διαβάσουμε κείμενα καί ἀρχαίων 'Ελλήνων, ἀλλά καί Πατέρων τῆς 'Εκκλησίας καί σύγχρονων ἀσκητῶν Πατέρων, θά δοῦμε τεράστια προσοχὴ τῶν Πατέρων στό πῶς ἀκοῦς τὸν ἄλλο ἄνθρωπο. 'Αν διαβάσουμε π.χ. ἕνα κείμενο τοῦ 'Αγίου Νικοδήμου τοῦ 'Αγιορείτου, πού ἔζησε τὸν 17ο-18ο αἰῶνα, στό "Ἅγιο Ὄρος, βλέπουμε νά μιλᾶ ἐκεῖ στὸν πνευματικό καί νά τοῦ ἀναφέρει, ἕνας ἀσκητὴς ἐρημίτης, τό πῶς θά ἀκοῦει τὸν ἄλλο ἄνθρωπο. Πῶς θά κάθεται σπὴν καρέκλα. Πῶς θά τὸν κοιτάζει. Πῶς θά τὸν ἀντιμετωπίζει. 'Ακόμη καί τί κινήσεις θά κάμει αὐτός στό πρόσωπό του. Τοῦ λέει νά προσέξει πάρα πολὺ, νά μὴν κάνει κινήσεις οἱ ὁποῖες μπορεῖ νά φέρουν τὸν ἄλλο ἄνθρωπο σέ δύσκολη θέση. 'Ακόμα καί πῶς νά ἀναπνεύει ὁ πνευματικός, τὴν ὄρα πού ἀκοῦει τὸν ἄλλο ἄνθρωπο. Βλέπει κανεῖς μιά θαυμαστὴ σοφία μέσα ἀπὸ τὴν ἐμπειρία τῆς Παράδοσής μας, στό πῶς ἐπικοινωνεῖς μέ τὸν ἄλλο ἄνθρωπο, πού δυστυχῶς στὸν αἰῶνα μας τό χάσαμε. Μάθαμε μόνο νά μιλοῦμε. Δέν ἔχουμε μάθει νά ἀκοῦμε ποτέ.

Εὐτυχῶς σπὴν Εὐρώπη ἀκοῶ, μετὰ πολλῆς καρᾶς, ὅτι στὰ Σχολεῖα, στὰ Πανεπιστήμια ὑπάρχουν εἰδικὰ μαθήματα, εἰδικὰ σεμινάρια, τὰ

ὅποια γίνονται γιὰ τὸ "Πῶς ἀκούει ὁ ἄνθρωπος". Τὴν πρώτη φορά πού ἄκουσα αὐτὸ τὸ πράγμα ἦταν ἀπὸ μιά κυρία ἀπὸ τὴ Λευκωσία, ἡ ὁποία μοῦ ἔλεγε ὅτι πῆγε σπὴν Ἀγγλία ἕξι μῆνες νὰ κάνει μαθήματα γιὰ τὸ πῶς νὰ ἀκούει. Χαμογέλασα τὴν πρώτη φορά βέβαια. Τῆς εἶπα: "Ἐπρεπε νὰ πᾶς σπὴν Ἀγγλία γιὰ νὰ ἀκοῦς;" Μοῦ ἀπάντησε: "Ναί, πάτερ. Πρέπει νὰ μάθεις πῶς θὰ ἀκοῦς. Εἶναι σημαντικότερο". Μετά, ὄντως διαπίστωσα ὅτι κι ἐμεῖς δὲν ἀκοῦμε, δὲ ξέρουμε νὰ ἀκοῦμε καί ὅτι εἶναι ἐπιστήμη τὸ νὰ ἀκοῦς. Εἶπα ὅτι, εὐτυχῶς πού υπάρχουν στή Δύση καί εὐτυχῶς πού εἴμαστε σπὴν Εὐρώπη. Ἴσως μαζί μέ τὰ ἄλλα πάρουμε κι αὐτὰ τὰ καλά, τὰ ὅποια εἶχαμε, ἀλλά τὰ χάσαμε.

Φέρνοντας λοιπόν ἄνθρώπους πού ἔχουν προβλήματα νὰ μιλήσουμε, γονεῖς πού εἶναι ἐν διαστάσει καί ταλαιπωροῦνται καί ταλαιπωροῦν καί τὴν οἰκογένειά τους κι ἔχουν ὅλη τὴν καλή διάθεση νὰ ζήσουν ὁμορφα καί ἁρμονικά, βλέπει κανεὶς ἀμέσως, αὐτὴ τὴν ἀδυναμία τῶν ἀνθρώπων νὰ ἀκούσει ὁ ἕνας τὸν ἄλλο ἄνθρωπο. Λένε ταυτόχρονα καί οἱ δύο τὰ δικά τους, σάν μιά κασέτα πού τὴ βάζεις στό μαγνητόφωνο κι ἐπαναλαμβάνει ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα, τὰ ὑπὲρ καί τὰ κατά, γιὰ τὸν ἑαυτὸ του. Τὸ ἴδιο καί ὁ ἄλλος ἄνθρωπος. Εἶναι ὅπως δύο μαγνητόφωνα θαυμάσια, τὰ ὅποια ἀποδίδουν ὁμορφα τὸ τί περιέχει μέσα ἡ μαγνητοταινία. Ἀλλά δύο μαγνητόφωνα δὲν μπορεῖ ποτέ νὰ συνεννοηθοῦν μεταξύ τους. Ἀπλῶς λέει τὸ καθένα αὐτὰ πού ἔχει μέσα του. Ἐτσι λοιπόν εἶναι καί δύο ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι, ὁ καθένας βλέπει τὰ δικά του, ἀλλά δὲν μποροῦν νὰ ἀκούσουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο.

Λέει κανεὶς: "Καλά, αὐτὴ εἶναι μιά θλιβερὴ διαπίστωση, μιά πραγματικότητα. Τί κάνουμε ὅμως;" Αὐτὴ τὴν πραγματικότητα τὴν ἐπιβεβαιώνει τὸ γεγονός ὅτι βλέποντας αὐτὰ ὅλα τὰ ἀνδρόγυνα, ὄντως σὰς ὁμολογῶ ἀπὸ τὴν προσωπικὴ ἐπαφή πού ἔχω καί τὴν πείρα, ὅτι τὸ 90% τῶν γάμων δὲ διαλύονται λόγω τρίτων προσώπων ἢ τουλάχιστον ἡ πρωτογενὴς αἰτία δὲν εἶναι τὰ τρίτα πρόσωπα. Τὸ ἂν θὰ ὑπάρξει ἄλλο πρόσωπο σπὴν σχέση ἔρχεται ἀργότερα. Τὸ πρῶτο ρῆγμα, ἡ πρώτη κρούση εἶναι στό γεγονός ὅτι οἱ ἄνθρωποι, ὁ καθένας γιὰ δικούς του καί δικαιολογημένους λόγους, κλείνεται στόν ἑαυτὸ του. Αὐτό, ἀπὸ τὴν πείρα μας, τὸ εἶδαμε νὰ ἐπαναλαμβάνεται σχεδόν πάντοτε. Ὁ ἄντρας νὰ πέφτει μέ τὰ μούτρα σπὴ δουλειά, νὰ κάνει μιά, δύο καί τρεῖς ἐργασίες γιὰ νὰ ἀνταποκριθεῖ φιλότιμα καί ἀξίεπαινα στίς ἀνάγκες τῆς οἰκογένειάς του, τίς οἰκονομικές, τῶν δανείων του, τῶν σπιτιῶν πού ἔχτισε, τοῦ αὐτοκινήτου ἢ ὄ,μ ἄλλο. Νὰ δουλεύει ἀπὸ τὸ πρωῖ μέχρι τὸ βράδυ, νὰ ἐξουθενῶνται κυριολεκτικά. Τὸ ἴδιο καί ἡ σύζυγος. Ἀλλά τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι, ἐρχόμενοι καί οἱ δύο στό σπῆτι, νὰ εἶναι τόσο κουρασμένοι καί τόσο φορ-

τιμμένοι πού, ὄχι μόνο δὲ μποροῦν νὰ ἐπικοινωνήσουν, ἀλλά δυστυχῶς ἀφήνουν τὸν ἑαυτὸ τους νὰ βγάλει ὅλη ἐκείνη τὴν κούραση, ὅλη τὴν ψυχοσωματικὴ κόπωση, ὁ ἕνας ἐπάνω στόν ἄλλο. Ὅταν ἔχουν καί παιδιὰ θεωροῦν ἀρκετὸ τὸ ὅτι: "Εἶμαι καλὸς πατέρας. Εἶμαι καλὴ μητέρα. Κάνω τὰ πάντα γιὰ τὸ σπῆτι μου, γιὰ τὰ παιδιὰ μου. Νὰ μὴν τοὺς λείπει τίποτα. Νὰ μὴν στερηθοῦν κάτι. Νὰ μὴν αἰσθανθοῦν ὅτι ἔχουν κάποια ἔλλειψη".

Ἀλλά τελικά, τὸ κυριότερο πού ἔχουν ἀνάγκη τὰ παιδιὰ μας, ἢ μεταξύ τῶν γονέων ἁρμονία, δὲν τὴ δίδουμε. Ξέρετε πολὺ καλά ὅλοι σας, εἴστε γονεῖς καί τὸ ξέρετε, ὅτι τὰ παιδιὰ μας ἔχουν βαθύτατη αἴσθηση, ἔχουν βαθιὰ διαίσθηση, δὲ μποροῦμε νὰ τοὺς ξεγελάσουμε. Μπορεῖ νὰ μὴν τσακωνόμαστε ἢ νὰ μὴν λέμε λόγια μπροστά στά μωρά. Τὸ μωρὸ ὅμως καταλαβαίνει μέσα του τί συμβαίνει. Ἀκόμα καί τὰ βρέφη. Ἐγὼ δὲ θέλω νὰ ἀφήνω βρέφη νὰ τὰ ἔχουν οἱ γονεῖς τους σπὴν ἀγκαλιά τους τὴν ὥρα πού ἐξομολογοῦνται. Γιατί βλέπω ὅτι τὸ βρέφος, τὴν ὥρα πού οἱ γονεῖς ἐξομολογοῦνται, συμμετέχει σ' αὐτὰ πού λέει ὁ γονιὸς του. Μπορεῖ νὰ εἶναι τριῶν, πέντε, ὀκτώ, ἐννιά μηνῶν καί δὲν καταλαβαίνει. Ὅμως ὅταν ἡ μάνα, κρατώντας τὸ βρέφος σπὴν ἀγκαλιά της, διηγεῖται κάτι τὸ θλιβερό ἢ κλαίει ἢ εἶναι ἀναστατωμένη ἀπ' αὐτὰ τὰ ὅποια λέει, βλέπει τὸ βρέφος νὰ ἀναστατώνεται. Βλέπει τὴ μητέρα του μέ ἐκεῖνο τὸ ὄψος τὸ ἐναγώνιο, τὸ γεμάτο ἐρωτήματα καί ἀναστατώνεται. Λέω σπὴ μητέρα: "Μὴ φέρεις τὸ μωρὸ μαζί σου". "Μὰ δὲν θὰ καταλάβει, εἶναι μωρὸ". Καταλαβαίνει τὸ μωρὸ. Καταλάβαινε καί πρὶν τὸ γεννηθεῖς. Καταλάβαινε καί ὅταν ἦταν ἔμβρυο, καταλάβαινε ἀπὸ τότε πού ἦταν μέσ σπὴν κοιλιά τῆς μάνας του. Τὸ ἔχει ἀποδείξει σήμερα ἡ Ἐπιστήμη, ὅτι ἔχουμε ἀκόμη καί "ψυχολογία τοῦ ἐμβρύου". Ἀπλάθ καί τὸ ἔμβρυο δέχεται τὰ ἐρεθίσματα καί τὴν κατάσταση τοῦ τί συμβαίνει γύρω του, μέσ στό σπῆτι του, μέ τοὺς γονεῖς του. Καταλαβαίνουν τὰ παιδιὰ. Ἐχουν αἰσθήσεις, ἔχουν διαισθήσεις μέσα τους, πού καταλαβαίνουν. Ἐτσι λοιπόν δὲ μποροῦμε νὰ κρυφτοῦμε.

Ἐκεῖνο πού εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὰ παιδιὰ μας εἶναι αὐτὴ ἡ ἁρμονία πού πρέπει νὰ ἔχουμε στό σπῆτι μας. Πῶς μποροῦμε νὰ τὴν ἀποκτήσουμε; Ὅλα αὐτὰ τὰ ξέρουμε ὅλοι μας. Ἀλλά πῶς μποροῦμε νὰ τὰ ἀποκτήσουμε; Εἶναι ἄσκηση ὁ γάμος. Δὲν εἶναι εὐκόλο πράγμα. Ὁ γάμος εἶναι ἄσκηση μεγάλη. Τέχνη μεγάλη. Ἐπιστήμη μεγάλη.

Πολλές φορές πάω στά Γυμνάσια καί στά Λύκεια τῆς πόλης μας, πηγαίνω σέ ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς πόλης καί ἐπαρχίας μας. Ἀφοῦ μιλήσω σπὴν παιδιὰ, μετὰ μένουν οἱ τελεῖοφοιτοὶ καί κάνουμε διάλογο. Ρωτοῦν τὰ παιδιὰ: "Πάτερ, γιατί εἶναι κακό νὰ ἔχουμε σχέσεις μεταξύ μας δηλαδὴ

προγαμιαίες σχέσεις; Γιατί η Έκκλησία είναι τόσο αυστηρή; Λέω στα παιδιά ότι, ναι, η Έκκλησία είναι αυστηρή, όχι γιατί θέλει να καταργεί τις σχέσεις των ανθρώπων, αλλά γιατί θέλει να έχει τη σχέση στη σωστή της βάση. "Αν δε μάθεις από την εφηβική σου ηλικία να βλέπεις τον άλλο άνθρωπο όχι ως φύλο, με "ΰψιλον", δηλαδή αν είναι άνδρας ή γυναίκα, αλλά ως πρόσωπο, ότι είναι ο Κώστας, η Ελένη, η Μαρία, ο Γιώργος, ο Αντρέας κ.τ.λ. και να αποδέχεσαι τον άλλο άνθρωπο ως πρόσωπο και να τον βλέπεις ως πρόσωπο, τότε και στο γάμο σου θα δημιουργηθεί προβλήματα. Στο γάμο σου δε θα βλέπεις τον άλλο άνθρωπο σαν άνθρωπο, αλλά σαν γυναίκα. Κι η γυναίκα τον άνδρα σαν άνδρα.

Ξέρετε πολύ καλά, ότι δεν μπορεί να υπάρξει σωστή σχέση μέσα στο γάμο, αν δεν υπερβούμε το φύλο. Αν δε μάθουμε να βλέπουμε τον άλλο σαν άνθρωπο, με όλο τον ψυχοσωματικό του κόσμο, όχι μόνο σαν σῶμα, όχι μόνο σαν άνδρα ή σαν γυναίκα, αλλά σαν άνθρωπο που έχει ψυχικές και σωματικές ανάγκες, που έχει το δικό του κόσμο, τη δική του ύπαρξη. Να βλέπει ο άνδρας τη γυναίκα σαν πρόσωπο και η γυναίκα τον άνδρα μ' αυτόν τον τρόπο. Έτσι βόζουμε το γάμο στη σωστή βάση. Μετά πρέπει να μάθει ο άντρας πώς σκέφτεται μια γυναίκα και πώς είναι το "είναι" μιας γυναίκας και να συμπεριφέρεται ανάλογα. Γιατί αν συμπεριφέρεσαι σε μια γυναίκα με τα κριτήρια του άνδρα, τότε ήδη επιτέλεσες την τραγωδία της οικογένειάς σου. Αν λές π.χ. "Μά γιατί η γυναίκα μου αισθάνεται παράπονο μαζί μου; Εγώ είμαι καλός άντρας, δου-

λεύω, φέρνω λεφτά στο σπίτι, ό,τι θέλει αγοράζει, όσα χρήματα θέλει τα έχει, πηγαίνει εκδρομές τό καλοκαίρι. Γιατί έχει παράπονο;" Κι η γυναίκα πάλι σκέφτεται για τον άνδρα ότι: "Εγώ του μαγειρεύω, τον πλένω, είμαι τίμια κοπέλα, δεν έχω άλλα πράγματα στη ζωή μου. Γιατί έχει παράπονο;" Δεν καταλαβαίνουν ότι αυτά είναι καλά και απαραίτητα, αλλά δεν είναι αυτά που αγγίζουν τον άλλο άνθρωπο. "Ότι η συναισθηματική και ψυχική επαφή είναι αυτό που έχει σημασία στο γάμο και ύστερα όλα τα υπόλοιπα. Κι αυτό για να γίνει πρέπει να δεις τον άλλον άνθρωπο όπως είναι.

Βλέπετε, ο Χριστός, για να σώσει τον άνθρωπο, έγινε άνθρωπος ο ίδιος. Δεν έσωσε τον άνθρωπο στέλλοντας κάποιον άλλο ή δίδοντας εντολές ή κάνοντας ένα θαύμα και να σώσει τον άνθρωπο. Όχι. Έγινε άνθρωπος ο ίδιος, ώστε να μπορέσει να σώσει τον άνθρωπο. Και μέσα στο γάμο, για να μπορέσει να σταθεί ο γάμος, πρέπει ο άνδρας να ταυτίσει τον εαυτό του με τον ψυχοσωματικό κόσμο της γυναίκας και η γυναίκα να καταλάβει απόλυτα τον ψυχοσωματικό κόσμο του άνδρος, ώστε ο ένας να απολαμβάνει από τον άλλον αυτό που έχει ανάγκη. Έτσι λειτουργεί το ανδρόγυνο. Παύει πλέον να είναι άνδρας, παύει πλέον να είναι γυναίκα, αλλά γίνονται "εις σάρκα μίαν", γίνεται ένας νέος άνθρωπος, που εμείς οι Έλληνες τό λέμε πάρα πολύ ωραία και όμορφα "τό ανδρόγυνο". Δεν είναι άνδρας μόνο, δεν είναι γυναίκα μόνο, είναι τό ανδρόγυνο. Είναι οι δύο αυτοί άνθρωποι σε μία νέα πραγματικότητα, σε μία νέα υπόσταση.

Είναι ένας νέος άνθρωπος, τόν οποίο εύλογει ό Χριστός μέσα από τό μυστήριο του γάμου και τόν ένώνει αδιάσπαστα. Δέ μπορεί νά λειτουργεί ξεχωριστά. Κανένas δέ μπορεί ποτέ νά θεωρήσει τί γυναίκα του σάν κάπ άλλο, “αλλά έσσονται οί δύο εις σάρκα μία”. Αύτοί οί δύο άνθρωποι είναι διαφορετικοί έκ προοιμίου. Είναι διαφορετικό πράγμα ό άνδρας και διαφορετικό πράγμα ή γυναίκα. Πολύ διαφορετικά όντα. Δέν είναι όμοια. Τελείως διαφορετικά. *Ακριβώς αυτό είναι τό ώραίο του άνδρογύνου, ότι ό ένας συμπληρώνει τόν άλλο.

Δέν κατακτά ό ένας τόν άλλο, δέν υποδουλώνει ό ένας τόν άλλο, δέν απορροφά ό ένας τόν άλλο. Δέν τόν εξαφανίζει σάν άνθρωπο. Δέν του κάνει τίν προσωπικότητά του. *Οχι, αλλά και οί δύο μαζί γίνονται ένας νέος άνθρωπος. *Ο άνδρας δίδει τά ανδρικά γνωρίσματα στή γυναίκα και ή γυναίκα τά γυναικεία χαρίσματα στον άνδρα και οί δύο αυτοί μαζί αποτελούν πλέον τό νέο άνθρωπο, τόν εύλογημένο άνθρωπο του γάμου, τό άνδρόγυνο, τό οποίο θά φέρει στον κόσμο τά παιδιά. Βλέπετε πώς ή σοφία του Θεού τά κανε μέ τόση τέχνη ώστε τά παιδιά νά μή γεννιούνται από ένα μόνο αλλά και από τούς δύο. Και οί δύο νά φέρουν τά παιδιά στον κόσμο. Τό αποτέλεσμα της ένωσης των δύο ανθρώπων, της ψυχοσωματικής ένωσης, είναι τά παιδιά τους. Γι' αυτό και ό άνθρωπος στά παιδιά του βλέπει τόν εαυτό του.

Τό πιό μεγάλο δώρο πού μπορούμε νά κάνουμε στά παιδιά μας είναι τίν παρουσία μας. Είναι τίν άρμονία της οικογένειάς μας. Γι' αυτή τίν άρμονία πρέπει νά θυσιάσουμε πράγματα τά όποια κάνουμε. *Ακόμη και πράγματα τά όποια μπορεί νά μās φαίνονται απαραίτητα, γιατί πρέπει νά καταλάβουμε ότι τό πιό απαραίτητο πράγμα είναι αυτή ή ειρήνη, αυτός ό πλούτος πού δέν εξαρτάται από έξωτερικά πράγματα.

Νά μπορούμε μέσα στό γάμο μέ τά σωστά κριτήρια και τά σωστά δεδομένα. Νά δοϋμε τόν άλλο άνθρωπο σάν άνθρωπο. Νά τόν αποδεχτοϋμε. Νά καταλάβουμε ποιές είναι οί ανάγκες του άλλου ανθρώπου. Νά καταλάβουμε ότι στό γάμο δίδουμε, δέν παίρνουμε. Νά καταλάβουμε ότι τό δικό μας μερίδιο είναι νά δώσουμε τόν εαυτό μας και νά μίν απαιτοϋμε από τόν άλλο νά μās δώσει εκείνος τόν δικό του εαυτό. Νά μίν λέμε στό γάμο μας: “Εγώ τό μόνο πού θέλω από σένα είναι νά μέ αγαπās”. Τί τεράστιο λάθος είναι αυτό, όσο κι αν φαίνεται δικαιολογημένο! Τό ακοϋμε καμιά φορά, λένε τά νέα ζευγάρια. Τό μόνο πού θέλω από σένα είναι νά μέ αγαπās. *Εγώ τούς λέω: “Παιδιά μου, ήδη βάλατε τό θεμέλιο λάθος!” *Όταν ζητās από τόν άλλο, τότε είναι άφορμή νά φιλονικήσεις. Θά πεις της γυναίκας σου: “Τό μόνο πού θέλω είναι νά σε αγαπώ, όχι νά μέ αγαπās. *Εγώ πρέπει νά

σε αγαπώ, εγώ πρέπει νά κάμω τό πρώτο βήμα νά σε αγαπήσω, νά σου δώσω τόν εαυτό μου. Τό άλλο είναι έπόμενο, τό άλλο θά έλθει σάν επακόλουθο. *Όταν θέτεις στον άλλο σάν όρο νά σε αγαπά, “τό μόνο πού θέλω από σένα είναι νά μ' αγαπās, νά μ' εκτιμās, νά είσαι τίμια, νά είσαι καλή σύζυγος”, τελειώσει! *Υπεγράφη ό μελλοντικός καβγάς, διότι μετά θά πεις: “Κοίταξε, δέν είσαι αυτά πού ζήτσα”. Δέν καταλαβαίνεις ότι πρώτα δίδεις στον άλλο άνθρωπο και ύστερα παίρνεις; *Όταν από τίν αρχή θέλεις νά πάρεις, τότε τά πράγματα είναι λάθος.

Στήν *Εκκλησία ή αγάπη “ού ζητεί τά εαυτής”, λέει ό *Απόστολος Παϋλος. *Η αγάπη δέ ζητεί τά του εαυτού της. “*Η αγάπη πάντα στέγει, πάντα δίδει, πάντα υπομένει, πάντα έλπίζει”. *Ο Κύριος ό Χριστός, αγάπησε τόν κόσμο “εις τέλος”, πού κανένas ποτέ δέ θά μπορέσει νά αγαπήσει τόν άνθρωπο όσο ό Χριστός. Φανέρωσε τίν αγάπη Του ως θυσία υπέρ του ανθρώπου. Μέσα στό γάμο οί άνδρες οφείλουν νά αγαποϋν τās εαυτών γυναίκας ως ό Χριστός τίν *Εκκλησία. Δηλαδή στό γάμο πραγματώνεις τίν αγάπη σου, μεταδίδεις τόν εαυτό σου ολόκληρο, χωρίς άπαίτηση, χωρίς ανταλλάγματα, χωρίς νά ζητήσεις κάτι για τόν εαυτό σου. Τότε δίνεις τό φιλότιμο στον άλλο άνθρωπο, νά συγκινηθεί και νά σου προσφέρει αυτό πού έχει, όσο έχει και όσο μπορεί νά σου δώσει ό άλλος άνθρωπος. *Εδώ είναι τό σημείο από τό οποίο αρχίζει νά στάζει ή συζυγική σχέση και τό όποιο αρχίζουν μετά τά πολλά προβλήματα.

*Όμως ως αρχίσουμε από τίν ανάγκη νά δώσουμε στό γάμο μας τόν εαυτό μας ολόκληρο, άνευ όρων. *Ας αρχίσουμε από τί διαπίστωση νά μάθουμε νά ακοϋμε τόν άλλο. Για νά ακούσεις πρέπει νά σιωπήσεις. Πρέπει νά κλείσεις τόν εαυτό σου και νά γίνεις όλο αυτιά και νά ακούσεις τόν άλλο άνθρωπο. Νά ακούσει ό άνδρας τί γυναίκα και ή γυναίκα τόν άνδρα. *Ετσι αυτοί οί δύο ένωμένοι θά δώσουν ό,τι καλύτερο για τά παιδιά τους και για τά όποια βέβαια έχει αυτή ή μεγάλη αγάπη και τί διάθεση, κάθε γονιός, νά προσφέρει τά πάντα.

Σας εύχομαι νά είστε πάντα καλά, νά χαίρεστε τίς οικογένειές σας. Τά παιδιά σας νά τά καμαρώνετε νά προκόβουν, νά μεγαλώνουν εύτυχισμένα κι εύλογημένα από τό Θεό.

*(άπομαγνητοφωνημένη όμιλία του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Λεμεσού κ. *Αθανασίου, ή όποία έγινε σε εκδήλωση της Τοπικής *Επιτροπής Πολυτέκνων Λατσιών)*

Η ΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου

Αισθάνομαι πρώτα τὴν ἀνάγκη νὰ εὐχαριστήσω γιὰ τὴν εὐκαιρία αὐτή, πού μὲ τὴν πρόσκλησή τους μοῦ ἔδωσαν οἱ καλοὶ ἱερεῖς τῆς ἐνορίας, νὰ παραστῶ σ' αὐτὴ τὴν τελετὴ λήξης τῶν κατηχητικῶν συνάξεων τῆς ἐνορίας. Εἶναι πολὺ ὁμορφοῦ σ' αὐτὴ τὴ σεμνὴ γιορτὴ παρουσιάστηκε ὅλη ἡ ἐργασία, πού γίνεται μὲ τόση προθυμία καὶ μὲ ἔνθεο πόθο, τόσο ἀπὸ τοὺς κατηχητὲς ὅσο καὶ ἀπὸ τὰ παιδιά σας, τὰ ὁποῖα μὲ πολλὴ ἀγάπη, πιστεύω, καὶ μὲ προθυμία στείλατε στὶς κατηχητικὲς συνάξεις τῆς ἐνορίας. Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο κοινωνοῦν ἐν ἀγάπῃ μὲ τὰ ἄλλα παιδιά τῆς ἡλικίας τους, ἀλλὰ πρὸ πάντων μὲ τὸν Οὐράνιο Πατέρα Θεό, λαμβάνοντας ἔτσι μέσα τους τὰ ἀπαιτούμενα ἐφόδια, τὰ ὁποῖα θὰ χρειαστοῦν στὴν πορεία τῆς ζωῆς τους. Ἡ τελετὴ αὐτὴ μᾶς δείχνει πόση καλὴ δουλειὰ γίνεται, πόση προσπάθεια καὶ πόσος κόπος καταβάλλεται καθημερινά, ὥστε ἡ ἀγωγή πού δίδεται ἀπὸ τὴν ἐνορίαν νὰ μὴν εἶναι μονόπλευρη καὶ λειψή, ἀλλὰ νὰ ἀγκαλιάζει ὁλόκληρο τὸν ἄνθρωπο καὶ νὰ τοῦ δίδει ἐκπαίδευση σωστική, ὀρθόδοξη, ἰσορροπημένη, πού νὰ τὸν βοηθᾷ νὰ γίνῃ ὁλοκληρωμένη, ὀγιῆς καὶ ἰσορροπημένη προσωπικότητα. Δυὸ λόγια θέλω κι ἐγὼ νὰ σᾶς πῶ μόνο, μιά πού βρίσκομαι στὸ πρόγραμμα τῆς γιορτῆς. Δυὸ λόγια γενικά, πού ἀφοροῦν, ὅπως λέει κι ὁ τίτλος τῆς ἀποφινῆς αὐτῆς ὁμιλίας, στὴν ἀγωγή τῶν νέων ἀνθρώπων. Τὴν ἀγωγή αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία τὴ βλέπει μ' ἓνα διαφορετικὸ τρόπο ἀπὸ τὸν κόσμο. Στὴν Ἐκκλησία ἀγωγή σημαίνει ὁδηγία, ὁδήγησι τῶν ἀνθρώπων ὄχι πρὸς συγκεκριμένες ιδέες ἢ ἀξίες ἢ ἰδανικά, ἀλλὰ ὁδήγησι τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀγωγή στὴν Ἐκκλησία σημαίνει νὰ μάθει ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀγαπᾷ τὸν Χριστό, γιατί αὐτὸ εἶναι τὸ ζητούμενό της. Ἡ Ἐκκλησία μιλά γιὰ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεό. Μιὰ ἐκκοσμικευμένη ἀντίληψη τῆς θρησκείας, τῆς Ἐκκλησίας, μιλά γιὰ τὴν πίστη εἰς τὸν Θεό καὶ μόνο αὐτή. Ἐνῶ τὸ τέλος εἰς τὴν Ἐκκλησία εἶναι ἡ ἀγάπη ἡ ὁποία θὰ παραμείνῃ εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀφοῦ τόσο ἡ πίστη ὅσο καὶ ἡ ἐλπίδα θὰ καταργηθοῦν εἰς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν καὶ ἐκεῖνο πού θὰ ἀπομείνῃ θὰ εἶναι ἡ ἀγάπη. Ἐπομένως τὸ ζητούμενο εἰς τὸν ἄνθρωπο εἶναι νὰ μάθει νὰ ἀγαπᾷ τὸν Θεό. Τὸ νὰ πιστεύει στὸν Θεό εἶναι ἓνα βασικὸ σκαλί, εἶναι τὸ πρῶτο, τὸ ὁποῖο τὸ πατὰ καὶ ἀνεβαίνει στὸ ἐπόμενο καὶ στὸ ἐπόμενο. Δὲ μένει σ' αὐτὸ μόνο, γιατί ἓνας ἄνθρωπος, ὅπως ὠραῖα εἶπε αὐτὸ τὸ τελευταῖο θεατράκι, δέν μπορεῖ νὰ παραδώσῃ τὴν ζωὴν τοῦ ὁλόκληρου σὲ κάτι τὸ ὁποῖο ἀπλῶς τὸ πιστεύει. Ἄν εἶναι τόσο ἰδεολόγος, μπορεῖ νὰ τὸ κάνει, ὅπως

γίνεται σὲ ἄλλες περιπτώσεις στὴν καθημερινότητα πού βλέπουμε γύρω μας. Ἀλλὰ ὅμως εἰς τὴν Ἐκκλησία αὐτὸ τὸ ὁποῖο ὑπάρχει εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Σὲ μᾶς ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ ζητούμενο. Ὁ Χριστὸς εἶναι αὐτός, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Διδάσκαλος τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Βλέπετε πόσο ὠραῖα ὁ Κύριος εἰς τὸ Εὐαγγέλιό μᾶς λέει: "Μάθετε ἀπ' ἐμοῦ...". Ἀπλῶς ὁ ἄνθρωπος μαθαίνει ἀπὸ τὸν Χριστό, ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Χριστό, ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἀπὸ τὴν ἐμπειρία τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ μέσα του. Γι' αὐτὸ αὐτὴ ἡ ἐμπειρία εἶναι τόσο δυνατὴ πού νικᾷ ὅλες τὶς ἀγάπες τοῦ κόσμου τούτου.

Ἡ καρὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἔχει τόση δύναμιν, πού ὅταν πραγματικὰ ἀνάψει στὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, τότε τὰ πάντα γίνονται καὶ περιστρέφονται πέριξ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Μᾶς λέει ὁ Χριστὸς καὶ πάλι στὸ Εὐαγγέλιό: "Πῶρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν". Ἦλθα στὴ γῆ, λέει ὁ Χριστὸς, νὰ ἀνάψω φωτιὰς κι αὐτὲς οἱ φωτιὰς εἶναι πού ἀναψαν μὲς στὶς καρδιὰς τῶν ἁγίων, πού ἀναψαν ἀπὸ τότε στὶς καρδιὰς ὄλων τῶν ἀνθρώπων πού τὸν ἀκολούθησαν. Αὐτὴ ἡ φωτιὰ εἶναι πού ἀνάβει στὴν καρδιά κάθε ἀνθρώπου, πού πραγματικὰ γεύεται τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ. Δέν εἶναι ἀρκετὸ, ἀδελφοί μου, νὰ λέμε στὰ παιδιά μας γιὰ τὶς ιδέες τοῦ Εὐαγγελίου, δέν εἶναι ἀρκετὸ νὰ λέμε ὅτι τὸ Εὐαγγέλιό καὶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ καλύτερο πού μπορεῖ κανεὶς νὰ τοὺς δώσει, ὅτι εἶναι ὠραῖα ἡ ἀγάπη, ἡ καρὰ, ἡ ἐλευθερία, ἡ δικαιοσύνη. Βέβαια εἶναι ὠραῖα ὅλα αὐτά, ἀλλὰ ἐκεῖνο πού χρειάζεται ὁ νέος ἄνθρωπος σήμερον εἶναι νὰ μάθει νὰ ἀγαπᾷ τὸν Χριστό. Νὰ μάθει ὅτι αὐτὸ πού τοῦ δίδει ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ Χριστὸς, καὶ αὐτὸ δέν μπορεῖ νὰ τοῦ δώσει ὁ κόσμος. Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ παντοῦ νὰ μάθει νὰ σέβεται τοὺς συνανθρώπους του, νὰ τοὺς ἀγαπᾷ, νὰ εἶναι τίμιος, εὐκρινής, δίκαιος, δημοκρατικός, φιλελεύθερος καὶ ὅλα αὐτά. Δέν χρειάζοταν ἡ Ἐκκλησία γιὰ νὰ μᾶς μάθει αὐτά τὰ πράγματα, πού μᾶς τὰ διδάσκει ἡ ἴδια ἡ φύση μας. Γιατί ἀλλῶστε ὁ ἄνθρωπος ἐαυτὸς μας καὶ ἡ ἀνθρώπινη μας ὑπόστασις μᾶς διδάσκει τὴν ἐλευθερία, τὴν δικαιοσύνην, τὴν δημοκρατίαν, τὸν σεβασμὸν, τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς ἄλλους. Ἐκεῖνο πού ἡ Ἐκκλησία ἔχει νὰ μᾶς πεί εἶναι γιὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ. Κι ἐδῶ, νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, νὰ σᾶς πῶ ὅτι εἶναι τὸ σημεῖο στὸ ὁποῖο σκουτάφτουμε ἐμεῖς οἱ σημερινοὶ Χριστιανοί, γιατί θεωροῦμε τὴν Ἐκκλησίαν ὡς ἓνα σύστημα ἰδεολογικὸ καὶ εἶναι ἀρκετὸ γιὰ μᾶς νὰ εἴμαστε καλοὶ ἄνθρωποι. Εἶναι

άρκετό για μας να τηρούμε τὰ καθήκοντά μας. Είναι αρκετό τὰ παιδιά μας νά ἔχουν τὰ ὄριά τους. Νά μὴν κάνουν ἀταξίες. Νά μὴν κάνουν ἄσχημα πράγματα. Λένε καμιά φορά πράγματα πού τ' ἀκοῦμε, χαμογελοῦμε βέβαια μέ ἐπιείκεια, ἀλλά δέν ἐκφράζουν τὴν Ἐκκλησία. Τί λένε: "Παρά νά εἶναι κάποιος στά ναρκωτικά, καλύτερα στὴν Ἐκκλησία". Παρά νά εἶναι κάποιος στή φυλακή, καλύτερα στὴν Ἐκκλησία". Λές καί ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ ἀντίθετο τῶν ναρκωτικῶν καί τῆς φυλακῆς. Θά ἔλεγε κανεὶς, ὅπως ἔλεγε καί ἡ καμήλα: "Καλά δέν ὑπάρχει ἴσιος δρόμος, μέσος δρόμος"; Δηλαδή ἢ ναρκωτικά ἢ Ἐκκλησία; Δηλαδή ὁποιος δέν εἶναι οὐκ ἔστιν Ἐκκλησία εἶναι στά ναρκωτικά; Ἀσφαλῶς ὄχι! Μπορεῖ νά μὴν εἶσαι τῆς Ἐκκλησίας καί νά εἶσαι τίμιος, σωστός, εὐληκρινής, καλός σύζυγος, καλός πατέρας, καλός μαθητής κι ὅλα τὰ καλά νά ἔχεις πάνω σου. Γι' αὐτό δέν μπορούμε νά καταλάβουμε πολλές φορές, γιατί τὰ παιδιά μας ἔχουν μιά ἄλλη σχέση μέ τόν Θεό. Γιατί ἐμεῖς οἱ μεγαλύτεροι δέν μπορούμε νά τό καταλάβουμε. Λέμε: "Γιατί θέλεις αὐτό τό πράγμα; Δέν εἶναι αρκετό για σένα ὅτι ἐγίνες καλός ἄνθρωπος καί καλός ἐπιστήμονας κι ἔχεις τή δουλειά σου καί προσφέρεις στόν κόσμο καί στὴν κοινωνία; Τά περισσότερα τί τά θέλεις; Αὐτά εἶναι ὑπερβολές, εἶναι φανατισμοί, ἐκκεντρικότητες, ἄρρωστα πράγματα". Γιατί ὅμως ἐκφράζουμε

τέτοιες ἀπόψεις; Διότι μετροῦμε τή ζωή μας ὄχι μέ τὴν ἀγάπη, ἀλλά μέ τὴν καθηκοντιολογία. "Τό καθήκον σου νά κάνεις καί εἶναι αρκετό". Ἄλλά ἡ ἀγάπη, ἀδελφοί μου, δέν ἔχει ὄρια. "Ὅταν ἀγαπᾷς τόν Θεό, δέν ἔχεις ὄρια. Ὅπως καί ὅταν ἀγαπᾷς ὁποιοδήποτε ἄνθρωπο. Ἐάν ἀγαπᾷς ἕναν ἄνθρωπο, θέλεις νά εἶσαι μαζί του, νά ἐνώσεις τή ζωή σου μαζί του· μπορείς νά βάλεις ὄρια σ' αὐτή τὴν ἀγάπη; Ἡ ἀγάπη εἶναι φωτιά πού καίει μέσα στὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου. Δέν μπαίνει σέ ὄρια καί σέ καλοῦπια τῆς λογικῆς, ἀλλά ἐνεργεῖ ἀπό μόνη της, γιατί ἐνεργεῖ καρδιακά κι ὄχι ἐγκεφαλικά. Ἡ Ἐκκλησία διδάσκει καί καλεῖ τόν ἄνθρωπο νά ἀγαπήσει τόν Χριστό πάνω ἀπ' ὅλα. Ξέρετε, παρατηρεῖτο παλαιότερα τό φαινόμενο εἰς τὴν Ἐκκλησία νά ὑπάρχουν πάρα πολλά παιδιά. Οὐμόμαστε, ὅσοι εἴμαστε μεγαλύτεροι, ὅτι μέχρι μίαν ἡλικία σχεδόν ὅλα τὰ παιδιά πῆγαιναν στό κατηχητικό, στὴν Ἐκκλησία, εἶχαν σχέση μέ τόν Θεό. Ἀπό μιά ἡλικία καί ὕστερα χάνονταν. Σιά δεκατέσσερα, σιά δεκαπέντε ἢ τὰ δεκαοκτώ. Ἐρχόταν ὁ στρατός, τό πανεπιστήμιο, ἐξαφανίζονταν ὅλη αὐτή ἡ προσπάθεια τῶν ἀνθρώπων, τῶν κατηχητῶν, τῶν κύκλων, τῶν συνάξεων, τῶν πάντων. Γιατί, νομίζετε; Ποῦ ἦταν τό λάθος; Ἐντάξει βέβαια ἡ ἀνθρώπινη ἀδυναμία, οἱ ἀνθρώπινες προκλήσεις, τὰ αἶτια τὰ ὅποια πληθαίνουν ὅταν μεγαλώνει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλά ἰὸ "λάθος", ἄς ἰὸ

πῶ ἔτσι ἐντός εἰσαγωγικῶν, “τῆς Ἐκκλησίας”, ὄχι τῆς Ἐκκλησίας καθαρῆς, ἀλλά ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἐκκλησίας, ἦταν ὅτι, δυστυχῶς, δέν ἀνυληφθήκαμε ὅτι αὐτό τό ὁποῖο ἔπρεπε νά δώσουμε σιά παιδιά μας ἦταν ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Τούς μαθαίναμε τίς ἰδέες τοῦ Εὐαγγελίου: “Νάσαι καλό παιδί, τίμιο παιδί, ν’ ἀγαπᾶς τοῦς ἄλλους ἀνθρώπους, νά κάνεις ἐλεημοσύνες, νάσαι σωστός ἀνθρώπος”, ἀλλά γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ δέ μιλούσαμε. Γιατί, ἐπειδή καί γιά ἑμᾶς ἡ θεολογία ἦταν ἰδεολογική, φιλοσοφική, ἀνθρωποκεντρική. Ἄγνοοῦσαμε τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τό τί σημαίνει ν’ ἀγαπᾶς τόν Χριστό. Γι’ αὐτό τόν λόγο δέν ἦταν ἰδιαίτερα σημαντικό γιά τοῦς ἀνθρώπους νά μάθουν νά νηστεύουν, νά ἀγρυπνοῦν, νά κοινοῦν, νά ἐξομολογοῦνται, νά διαβάζουν τοῦς βίους τῶν Ἁγίων. Ὁχι. Ἦταν ἀρκετό νά διαβάζουν ἄλλα βιβλία. Οἱ βίοι τῶν Ἁγίων παραμερίσθηκαν. Ἡ ἀσκητική ζωή τῆς Ἐκκλησίας παραμερίσθηκε. Ὁ ἀνθρώπος, ὁ ὁποῖος ἐκαλεῖτο νά βιώσει τόν Χριστό μέσα σιό μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας ἦταν περιθωριοποιημένος. Μπαῖναν ἄλλα πράγματα μπροστά. Γι’ αὐτό τό λόγο κάναμε τοῦς ἀνθρώπους, τόν ἕναν μετά τόν ἄλλο, μόλις πλησίαζαν στήν ἐφηβική ἡλικία. Γιατί βέβαια ἡ ἁμαρτία ἔχει δύναμη καί εἶναι ἐμπειρία. Εἶναι κάτι τό ὁποῖο ἐλκύει τόν ἀνθρώπο καί τόν αἰχμαλωτίζει. Ἀπ’ τήν ἄλλη πλευρά, τί θά τραβήξει τόν ἀνθρώπο πέρα; Οἱ ἰδέες; Οἱ ἰδέες εἶναι νεκρές σκιές τῶν πραγμάτων. Δέν μπορεί μιά ἰδέα νά σέ κρατήσει, ὅσο ἰδεολόγος καί νά εἶσαι. Εὐτυχῶς παρήλθε ἡ ἐποχή αὐτή καί σήμερα βλέπουμε ὅτι ἀνακαλύψαμε, ξαναβρήκαμε τόν ἑαυτό μας, τίς ρίζες μας, τήν παράδοσή μας. Καί βλέπουμε νέους ἀνθρώπους εἰς τήν Ἐκκλησία, βλέπουμε νέους ἀνθρώπους νά ἀγαποῦν τόν Θεό, νά μπαίνουν στήν Ἐκκλησία μέ νέα δεδομένα, μέ νέες προϋποθέσεις. Μπορεῖ νά ἔχουν τίς δυσκολίες τους, τά προβλήματά τους, τίς πτώσεις τους, τίς ἀδυναμίες τους, ὅπως κι ὅλοι μας. Ἀλλά ἀκοῦν γιά τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Κι αὐτό εἶναι πού πρέπει, ἀδελφοί μου, νά λέμε σιά παιδιά μας. Νά μάθουν νά ἀγαποῦν τόν Θεό. Ὅταν ἀγαποῦν τόν Θεό, τότε ἀνακαλύπτουν μέσα τους τί μεγάλη ἐμπειρία τῆς ἀγάπης Του. Τότε μαθαίνουν καί ἀποκτοῦν ἕνα ἰσχυρό πνευματικό ἀντίσωμα μέσα τους, τό ὁποῖο εἶναι ἕνα ἀντίβαρο εἰς τό βᾶρος τῆς ἁμαρτίας. Καί ὅτι κι ἂν πληγωθεῖ ἀπό τήν ἁμαρτία, ἡ παρουσία τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ παρηγορεῖ τήν καρδιά του. Ξέρει ὅτι δέ θά σωθεῖ ἀπ’ τίς δικές του δυνάμεις, δέ θά σωθεῖ μέ τά δικά του δεδομένα. Ἀλλά μέ τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, μέ τήν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ, μέ τήν ἐλεημοσύνη τοῦ Θεοῦ, μέ τή θυσία τοῦ Χριστοῦ πάνω στό Σταυρό γιά μας ὅλους. Ἄν μιλοῦμε γιά ἀγωγή σήμερα στήν Ἐκκλησία, μιλοῦμε ἀκριβῶς γι’ αὐτή τή μύση, γι’ αὐτή τήν ὁδηγία. Τό νά βοηθήσεις

τόν ἀνθρώπο νά ἀγαπήσει τόν Θεό. Τότε ἡ Ἐκκλησία θά δημιουργήσει μάρτυρες. Πῶς μπορεί κανεῖς νά ἐρμηνεύσει αὐτό πού εἶδαμε σήμερα σιό θέατρο πού μᾶς παρουσιάσατε. Μιά μάνα παρέδωσε τιά παιδιά τῆς εἰς θάνατο. Δέ θά μπορούσε νά κάνει κάτι, νά ἀποφύγει αὐτό τό πράγμα; Πῶς ἄντιξε αὐτή ἡ γυναῖκα νά δεῖ τιά παιδιά τῆς, τό ἕνα μειά τό ἄλλο, νά σκοτώνονται; Πῶς ἄντιξαν μικρές κοιτέλες ἐννια, δέκα, δώδεκα χρονῶν, νά υποφέρουν τιά φρικτά ἐκεῖνα βασανιστήρια, πού ἀκούσαμε; Ἐνα κοριτσάκι μίαν ἔνεση σήμερα φοβᾶται νά τήν ἀντιμετωπίσει, ὄχι νά τοῦ κόψουν τό κεφάλι καί νά τό διαλύσουν κοριολεκτικά. Νήπια, γυναῖκες, ἄνδρες, νέοι, γέροι, ἡλικιωμένοι, υπερῆλικες, μικροί, μεγάλοι, ἔτρεχαν εἰς τό μαρτύριο. Ὁχι γιατί πίστευαν σέ μιά ἰδέα, ἀλλά γιατί ἀγαποῦσαν τόν Χριστό. Κι αὐτή ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ ἦταν πού ἔκαιγε μέσ στήν καρδιά τους καί ξεπερνοῦσαν ὅλες τίς δυσκολίες. Τελειώνοντας, γιαι ξέρω ὅτι πέρασε ἡ ὄρα, κρατάω καί τό ρολόι μου, θά σᾶς πῶ μόνο ἕνα παράδειγμα. Τό λέω συχνά, ἀλλά εἶναι κάτι πού πράγματι, νομίζω ὅτι ἐκφράζει αὐτή τήν ἐμπειρία τῶν Ἁγίων, γιά νά δοῦμε πῶς οἱ Ἅγιοι εἶχαν μέσα τους μιά φλόγα πού ἔσβηνε ὅλες τίς ἄλλες φλόγες. Λέγεται λοιπόν, σιό βίο τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, αὐτοῦ τοῦ ἀδάμαντος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὅτι μαζί μέ τιά πολλά καί φρικώδη μαρτύρια πού ὑπέστη, τοῦ ἔβαλαν κι ἀκόμη ἕνα φοβερότερο.

Μαζεῦσθηκαν ὅλοι σιό θέατρο, σιό στάδιο ἐκεῖνο τῆς ἐποχῆς ὅπου γινότουσαν οἱ ἵπποδρομίες μέ δυνατά ἄλογα ταχύτητας. Πῆραν σιδερένια παπούτσια, τά ὁποῖα εἶχαν μέσα καρφιά καί τά πύρωσαν τόσο ὥστε ἔγιναν κατακόκκινα τιά σιδερένια ἐκεῖνα παπούτσια μέσα σιή φωτιά πού τά ἐπύρωνε. Τά φόρεσαν σιό πόδια τοῦ Ἁγίου. Τόν ἔδεσαν πίσω ἀπό τά ἄλογα καί ἄρχισαν νά τρέχουν τιά ἄλογα μέσα σιόν ἵπποδρομο. Ὅλοι οἱ ἄλλοι νά βλέπουν, νά φωνάζουν καί νά ἀντιμετωπίζουν τό φρικιαστικό θέαμα μέ ἕναν τρόπο οἰκεῖο σιούς ἀνθρώπους πού δέ γνωρίζουν τόν Θεό.

Ὁ δέ Ἅγιος Μεγαλομάρτυρας Γεώργιος, ὅπως λέει ὁ βίος του, μετά καρῶς ἔβλεπε τιά τελούμενα. Καί φορώντας ἐκεῖνα τιά φρικτά σιδερένια παπούτσια τιά γεμάτα καρφιά, ἔτρεχε μέ τόση προθυμία, λέγων εἰς ἑαυτόν ὁ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ: “Τρέχε Γεώργιε, ἵνα λάβεις τόν ποθοῦμενον Κύριον”.

Ὅλοι ξέρομε ὅτι ὅταν μιά πέτρα μπεῖ σιό παπούτσι μας δυσκολευόμαστε νά περπατήσουμε, ὄχι νά’ χει καρφιά, μέ σίδερα πυρωμένα! Βλέπετε ποῖο ἦταν τό ἦθος τῶν Ἁγίων καί τῶν Μαρτύρων; Ὁ Ἅγιος δέν ἔβλεπε μπροστά του κανένα καί τίποτα, οὔτε τιά ἄλογα, οὔτε αὐτούς πού φώναζαν, οὔτε τίς κακίες τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά ἔβλεπε μόνο τόν Χριστό. Αὐτόν ἔβλεπε καί γι’ αὐτό ἔτρεχε. Γι’

αυτό μετά προθυμίας πολλῆς ἔιχε κι ὄλα ἦσαν
μηδέν, γιατί μέσ στήν καρδιά του ἄναβε μιά φλό-
γα, πιά μεγάλη ἀπό τί φλόγα τῶν παπουσιῶν και
μέσ στήν ψυχή του ἄναβε ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ
πού διέλυε ὅλες τίς ἄλλες δυσκολίες. Καί σήμε-
ρα, ἀδελφοί μου, ἐάν θελοῦμε τά παιδιά μας και ὁ
καθένας μας νά τρέχει μετά χαρῆς τόν “προκειμέ-
νον ἡμῖν ἀγῶνα”, πρέπει νά μάθουμε νά βλέπουμε
μπροστά μας τόν “τῆς πίστεως Ἄρχηγό και τελει-
ωτῆν Ἰησοῦ”. Αὐτός πού βλέπει τόν Χριστό ου-
νεκῶς μπροστά του δέ γελιέται, δέ κάνεται, δέν
ἀπατάται, δέ σβήνει αὐτή ἡ φλόγα πού ἔχει μέσα
του. Τό ζητούμενο λοιπόν εἶναι νά ἀγαπίσουμε
τόν Χριστό. Νά μάθουμε ὅτι ὁ Χριστός εἶναι αὐτό
τό πρόσωπο, πού μας ἀγάπησε πρῶτος και ἔμεις
τόν ἀγαποῦμε. Εἶχα πάει τελευταία σ’ ἕνα νηπια-
γωγεῖο στή Λεμεσό και ρώτησα τά παιδιά “Παι-
διά, γιατί πρέπει νά ἀγαποῦμε τόν Χριστό;” Και
μοῦ ἔκανε φοβερή ἐντύπωση ἕνα παιδάκι πού
εἶπε: “Κύριε, πρέπει νά τόν ἀγαποῦμε τόν Χριστό,
γιατί αὐτός μας ἀγάπησε”. Βλέπετε, φοβερή ἀπά-
νηση! Εἶναι ἡ ἀπάντηση τοῦ Ἀποστόλου Παύ-
λου: “Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν Αὐτόν, ὅτι Αὐτός πρῶτος
ἠγάπησε ἡμᾶς”. Ἐμεῖς ἀγαποῦμε τόν Χριστό, για-
τί αὐτός πρῶτα μας ἀγάπησε. Καί τήν ἀγάπη τοῦ
Χριστοῦ δέν ἴν ἔχουμε μέσα μας σάν μιά ἀπλή
διαλογική κατάσταση, ἀλλά σάν ἐμπειρία ζωῆς.
Γιά μας, ἀδελφοί μου, ὁ Χριστός πρέπει νά εἶναι

τό σημεῖο τῆς ζωῆς μας. Τό κέντρο τῆς ὑπάρξεώς
μας. Πρέπει νά εἶναι τό νόημα τῆς ἴδιας τῆς δικῆς
μας ζωῆς και κατάστασης. Ἐάν ὁ Χριστός γιά μας
εἶναι ἔτσι, τότε και στά παιδιά μας θά δώσουμε
τήν ἐμπειρία τοῦ Χριστοῦ. Καί μόνον αὐτή ἡ
ἐμπειρία μπορεῖ νά τά κρατήσει μακριά ἀπ’ ὅλες
τίς ἄλλες ἐμπειρίες πού τούς προσφέρονται σήμε-
ρα. Τά ναρκωτικά, ἡ βία, οἱ ἡδονές, ὁ πλούτος
εἶναι ἐμπειρίες καταστροφικές μέν, ἀλλά ἐμπειρίες
ζωῆς ἢ και θανάτου ἄκόμα. Ἡ πιά μεγάλη ἐμπει-
ρία πού μπορεῖ νά κρατήσει ἕναν νέο ἄνθρωπο
εἶναι ἡ ἐμπειρία τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Ἐς
προσπαθήσουμε νά δώσουμε αὐτή τί φλόγα πού
ὁ Χριστός ἄναψε στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων και
αὐτή ἡ φλόγα τότε θά καίει και τά παιδιά μας και
ὄλοι θά πορευόμαστε ἐν ἀσφαλείᾳ και εἰρήνῃ.
Εὔχομαι λοιπόν και στήν ἐνορία ἐδῶ τοῦ Ἀπο-
στόλου Ἀνδρέα και σέ ὄλους μας, νά καίει, ἡ
ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μας στίς καρδιές μας ὥστε και
στά παιδιά μας νά δώσουμε αὐτό πού ἔχουν
πραγματικά ἀνάγκη, γιά νά περάσουν τί δυσκολία
τῶν ἡμερῶν και νά ζήσουν ἡνία μέσ στήν ἀγάπη
τοῦ Χριστοῦ και σ’ αὐτή τί ζωή ἀλλά και στήν
αἰώνια βασιλεία Του.

*(ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία τοῦ Μητροπολίτη
μας πού ἔγινε τόν Ἰούνιο 2005)*

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΪΚΟ ΜΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ: "ΤΟ ΠΙΔΚΙΑΥΛΙΝ"

Μιχάλη Λανίτη, χοροδιδασκάλου ἔθνικῶν λαϊκῶν χορῶν

Τό πιδκιαυλίν ὅπως γνωρίζουμε, εἶναι ὁ Κυπριακός αὐλός, φτιαγμένος κυρίως ἀπὸ καλάμι ὅπου τό εἶδος ἀφθονοῦσε. Θεωρεῖται ἀπὸ τὰ πιὸ ἀρχαῖα πνευστά μουσικά ὄργανα καί ἀναφέρεται σέ πολλὰ γραπτά κείμενα ὅτι χρησιμοποιήθηκε σέ πολλοὺς ἀρχαίους λαούς, ἀπὸ τὴ Νεολιθική ἐποχὴ καί τὴν ἐποχὴ τοῦ Χαλκοῦ, σέ μεγάλη ποικιλία σχημάτων, τρόπου καί ὕλικῶν κατασκευῆς (ἐλεφαντόδοντο, κέρατα καί ὀστά ζώων, πηλό) κ.ἄ.

Στὴν Κύπρο ἦταν τὸ ὄργανο τὸ ὁποῖο συντρόφευε τὰ βοσκάρθκια, βοσκούς, ὅταν βρισκόνταν στυγροὺς ἀγρούς καί τὰ λιβάδια, βόσκοντας τὰ κοπάδια τους. Ἦταν πάντοτε μπηγμένο σπὶν ζώστρα (ζωνάρι) ἢ τὴ βούρκα (ταγάρι) τους καί ἦταν ἀδιανόητο νὰ τό ἀποχωριστοῦν.

Ἐκεῖ σπὶν πολὺωρη μοναξιά τους, εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκφράσουν τὰ συναισθήματά τους, αὐτοσχεδιάζοντας πάντοτε ἐμπειρικά, ἀφοῦ ἦταν αὐτοδίδακτοι. Ἐκαναν διάφορα ταξίδια, ἔπαιζαν δημοικὰ τραγούδια, μελωδίες τῶν Κυπριακῶν παραδοσιακῶν χορῶν, μοιρολόγια, τραγούδια τοῦ γάμου, νανουρίσματα κ.ἄ.

Χρησιμοποιοῦνταν ἐπίσης ὡς τό πρῶτο λαϊκὸ ὄργανο στοὺς γάμους, τὰ πανηγύρια καί τίς διάφορες ἐκδηλώσεις μὲ τὴ συνοδεία τῆς ταμπουτσιῆς, πρὶν ἀκόμα εἰσαχθεῖ ἡ ζυγιά τοῦ βιολιοῦ καί τοῦ λαούτου σπὶν Κύπρου.

Στὰ διάφορα πανηγύρια τῶν χωριῶν, ἀλλὰ καί σέ διάφορες ἄλλες ἐκδηλώσεις ὅπως γιὰ παράδειγμα στοὺς ἑορτασμούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (κατακλυσμός) στίς παράλιες πόλεις τῆς Κύπρου, οἱ μάστοροι (μάστορες) τοῦ εἶδους ψυχαγωγοῦσαν τὸν κόσμον μὲ τεράστια ποικιλία μελωδιῶν.

Πρὶν ἀπὸ μερικὲς δεκαετίες, μποροῦσε κάποιος νὰ ρεμβάζει πὴ φύση καί νὰ ἀκούει συνάμα τοὺς ἦχους τῶν κουδουνιῶν τῶν κοπαδιῶν πού συνόδευαν τό γλυκόλαλο ἦχο τοῦ πιδκιαυλιοῦ. Τώρα πιά δυστυχῶς, αὐτὸ εἶναι σπάνιο φαινόμενο.

ΣΠΑΝΙΟ ΕΙΔΟΣ ΠΙΔΚΙΑΥΛΙΟΥ

(ἀπὸ κόκαλο Ὀρνιου)

Ἐκτός ἀπὸ καλάμινιο αὐλό, ἀναφέρεται ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων καί ἡ κατασκευὴ αὐλοῦ ἀπὸ τό κόκαλο τῆς φτερούγας τοῦ γύπα (ὄρνιου).

Ἄφορμὴ τῆς δημοσίευσης αὐτοῦ τοῦ κειμένου ἦταν μιά ἐμπειρία πού μοῦ ἔκανε ἐντύπωση καί ἤθελα νὰ τὴν μοιραστῶ μαζί μὲ ἀνθρώπους πού ἐκτιμοῦν τὴν παράδοση.

Ἐνα ἰέτιο πιδκιαυλὶ εἶχα εἰν τύχη, μέσα στὰ πλαίσια ἔρευνας γιὰ καταγραφή τῶν ἠθῶν καί ἐθίμων τοῦ τόπου μας, νὰ συναντήσω σέ χωριὸ τῆς ὄρεινῆς Πάφου.

Συγκεκριμένα στὸ χωριὸ Ἄρμινου, στίς 8 Ἀπριλίου 2006, συνάντησα ἓνα συμπαθέστατο κύριο, τὸν μάστρε Στέλιο Μενελάου κατόπιν συστάσεως ἀπὸ τὸν κύριο Ἄντρεα, υἱὸ τοῦ κύριου Σιέλιου, ὁ ὁποῖος μοῦ ἔφερε τὸ πιδκιαυλὶ γιὰ φωτογράφηση. Ἄμεσως ἔσπευσα νὰ τὸν γνωρίσω, γιὰ νὰ καταγράψω αὐτὴ τὴ θαυμάσια ἐπινόηση τοῦ μυαλοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅπως μοῦ ἀνέφερε, περιπλανιοῦταν σέ νεαρὴ ἡλικία στὰ χωράφια τοῦ χωριοῦ του.

Ἐκεῖ, ἐντελῶς τοκαῖα καί χωρὶς νὰ εἶχε ἀκούσει ξανά, μᾶς ἀναφέρει γι' αὐτὸ τό πανάρχαιο εἶδος.

ΣΥΝΝΕΤΕΥΞΗ

Ἦβρα τον ατόν (γύπα) ψοφισμένο στην τοποθεσία τζιτρομπλιές του χωρκού Ἀρμίνου.

Ἦταν ψοφισμένος σε ἀποσύνθεση τζι ἄμαν εἶδα τα κόκαλα τῆς ἀλάτῆς του, φτερούγα, που εμοιάζαν με τὸ πιδκιαυλὶ το κάννενο (καλαμένιο) που εἶχα μες στη βούρκα (ταγάρι), εμινεούτικα τζιαῖ ἔπατα τζιαῖ τα δικιά, ἐπῆρα τα ἔσσω (σπίτι) τζιαῖ ἐκαθάρισα τα που τες πέτσες τζιαῖ τα φτερὰ για να ξηβρωμίσει.

Το πίσω μέρος ἔκοψα το με τὸ σιγατσάκι, ἔβαλα το στον ἥλιο να στεγνώσει τζιαῖ μετὰ ἀνοίξα τες τρύπες με τὸ τσακκοῦιν μου (σουγιάς). Ὑστερα εστροτζίλεψα τες με βρασμένη σμίλα. Του σικλιονιοῦ (πίννα) που μπαινει μες'το στόμα ἔβαλα του ἀροδάφνη που πιν ἔκαμα με τὸ μασιέρι ὅπως ἔβαλλα τζιαῖ μες στα κάννενα. Ἄμαν τζιαῖ τέλειωσεν τὸ μαστόρεμαν, ἔδωκά το του πατέρα μου, ὁ ὁποῖος ἦταν μάστρος του πιδκιαυλιοῦ τζιαῖ ἔπαίξε καμπόση ὄρα.

Ευκαρισθηθήκαμεν πρῶτότυπο τζιαῖ παράξενο γλυτζιῖν (γλυκὸ) ἴχο.

Τυκαῖα ἐπέρναν (περνούσε) που τζιαμαῖ (ἀπ'ἐκεῖ) ἓνα Τουρτζι (Τούρκος) τζιαῖ ἔκαμεν του μεγάλην ἐντύπωση ὁ ἴχος που ἀκούε που μακρυά. Ἄμαν του εἶπαμε ἦντα-ἄως (πῶς) το ἔκαμα ἴθελε με τὸ ἀβρατινί (ετοιθεδικά) να το ανταλλάξω με τὸ δικὸ του, ἀλλὰ ἐθύμωσεν ὁ πατέρας μου με τὴν ἀπαίτησή του τζιαῖ ἔδκιωξεν τον (τον ἔδωξε).

Ἡ κατασκευὴ τοῦ πιδκιαυλιοῦ ἐγινε γύρω στίς 10-15 Ιουλίου 1953 καί ἀπὸ τότε ἔφτιαξε ὁ κ.Στέλιος ἄλλα τρία, που ἴσως εἶναι καί τα μοναδικά.

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2006

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀθανάσιος:

*“Ὅπου ἂν φανῆ ὁ ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τὸ πλῆθος ἔστω
ὥσπερ ὅπου ἂν ᾖ Χριστὸς Ἰησοῦς, ἐκεῖ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία”*

✚ **Τετάρτη 1/3:** Μετέβη σὴν ἱερά μονή Ἀγίου Ἡρακλείδου καὶ σὴν Θεραπευτικὴ Κοινότητα Ἀγίας Σκέπης καὶ συναντήθηκε μὲ τὸ Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαο. Τὸ ἀπόγευμα μίλησε στὸν Ἅγιο Δημήτριο Ἀκροπόλεως μὲ θέμα: “Ἡ Ψυχοφελὴς Τεσσαρακοστή”. Τὸ βράδυ ἔκανε ἐπίκαιρη ὁμιλία στοὺς Καπέδες σὴν Λευκωσία.

✚ **Πέμπτη 2/3:** Τέλεσε ἀγιασμό σὲ στρατόπεδο τῆς Λεμεσοῦ. Προήδρευσε ἱερατικῆς συνάξεως. Τὸ ἀπόγευμα μίλησε σὲ πλειοπικὴ ἐκπομπή σὴν ἡλιοπικὸ σταθμὸ Σίγμα. Τὸ βράδυ παρέστη καὶ μίλησε σὲ πνευματικὴ ἐκδήλωση σὴν Ἀλάμπρα μὲ θέμα: “Ἡ Ἐκκλησία ἀπάντησι σὲ τὰ προβλήματα τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου”.

✚ **Παρασκευή 3/3:** Τὸ πρωῒ συναντήθηκε σὴν Λευκωσία μὲ τὸν Πρόεδρο τοῦ Συμβουλίου καὶ τὸ Διευθυντὴ τοῦ Κ.Ο.Α. Τὸ ἀπόγευμα δέχθηκε πιστοὺς σὲ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως.

✚ **Σάββατο 4/3:** Δέχθηκε πιστοὺς σὲ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως.

✚ **Κυριακὴ 5/3:** Λειτουργοῦσε καὶ κήρυξε τὸ θεῖο λόγο σὴν ἱερό ναὸ Ἀγίου Ἐλευθερίου Λατσιῶν. Τὸ ἀπόγευμα προέστη τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς συγκορήσεως καὶ ἀπύθουε τὴς εὐχῆς του καὶ λόγους ἐποικοδομητικούς μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

✚ **Δευτέρα 6-8/3:** Σύμφωνα μὲ τὴν πατερικὴ παράδοση κατὰ τὸ διάστημα τοῦ τριήμερου μετέβη σὴς ἱερὲς μονὲς Παναγίας Μαχαιρᾶ καὶ Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ ἐφρησυχάζοντας καὶ

τελώνοντας τὴν Τετάρτη τὴ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων.

✚ **Πέμπτη 9/3:** Δέχθηκε πιστοὺς σὲ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως. Τὸ μεσημέρι παρέθεσε γεῦμα σὲ τὸ Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀρκαλοχωρίου τῆς Κρήτης κ. Ἀνδρέα καὶ σὴν συνέχεια μίλησαν γιὰ διάφορα θέματα πού ἀφοροῦν τὴς καλῆς σχέσεις τῶν ἐκκλησιῶν μας.

✚ **Παρασκευή 10/3:** Δέχθηκε πιστοὺς σὲ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως. Τὸ ἀπόγευμα χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τῶν Α΄ Χαιρετισμῶν

σὴν ἱερό ναὸ Ἀπ. Λουκᾶ σὲ συνοικισμό Ἀγίου Ἀθανασίου. Τὸ βράδυ τέλεσε ἀγρυπνία πού ὀργάνωσε ἡ Κοινότητα Νέων σὲ ἐκκλησιάκι τοῦ Κατασκηνωτικοῦ κόρου τοῦ Σαϊτᾶ.

✚ **Σάββατο 11/3:** Προέστη τοῦ μνημοσύνου τοῦ πρώην Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας κ.

Σπύρου Κυπριανού, στον ιερό ναό 'Αγίου Νικολάου Λεμεσού. Τό μεσημέρι μετέβη στήν κατασκίνωση μας όπου είχε συνάντηση καί γεύμα μέ τίς ομαδάρισσοσ.

➤ **Κυριακή 12/3:** Λειτουργήσε καί κήρυξε τό Θείο λόγο στό Μητροπολιτικό Ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικής όπου τέλεσε τό 40νθήμερο μνημόσυνο του μακαριστού προκατάχου του Μητροπολίτου πρώην Λεμεσού κ. Χρυσάνθου. Τό απόγευμα μίλησε σέ φιλανθρωπικό τσάι πού οργάνωσε ή ένορία 'Αγίας Φύλας Λεμεσού. 'Αργότερα προέστη του Κατανακτικού 'Εσπερινού στό Μητροπολιτικό μας ναό καί μίλησε γιά τό νόημα τίς Κυριακής τίς 'Ορθοδοξίας.

➤ **Δευτέρα 13/3:** Μετέβη στίς έργασίες τίς 'Ιερās Συνόδου στήν 'Αρχιεπισκοπή Κύπρου. Τό απόγευμα μίλησε κατά τήν καθιερωμένη όμιλία του στό Πανεπιστήμιο Κύπρου.

➤ **Τρίτη 14/3:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί πιστούς στό μυστήριο τίς εξομολογήσεως. Τό βράδυ μίλησε στήν Πόλη Χρυσοκοός σέ πνευματική συγκέντρωση μέ θέμα: "Τό μυστικό τίς επιτυχίας τίς οικογένειας".

➤ **Τετάρτη 15/3:** Μετέβη στήν ιερά μονή 'Αγίου 'Ηρακλειδίου. Τό απόγευμα μέχρι καί άργά τό βράδυ δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

➤ **Πέμπτη 16/3:** Δέχθηκε στά Γραφεία τίς Μητροπόλεός μας διάφορες εκκλησιαστικές επιτροπές καί πρόσωπα. Επίσης δέχθηκε τόν Πρέ-

σβη τίς 'Αμερικής στήν Κύπρο κ. Ronald Schlicher. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στήν ιερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμού.

➤ **Παρασκευή 17/3:** Τό απόγευμα υποδέχθηκε αντίγραφο τίς θαυματουργού εικόνας τίς Παναγίας τίς Μαχαιριώτισσας πού μετέφερε ό Πανοσιολογιότατος 'Εμφισμένος Καθηγούμενος τίς 'Ιερās Μονής Μαχαιρά, 'Αρχιμανδρίτης 'Επιφάνιος, στήν άνεγειρόμενο ναό 'Αγίου 'Αρσένιου του Καππαδόκου στή Λεμεσό, όπου υπάρχει ένσωματωμένο παρεκκλήσι τίς Παναγίας Μαχαιριώτισσας. 'Ακολουθώς προέστη τίς Β' ακολου-

θίας τών Χαιρετισμών. Τό βράδυ δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τίς εξομολογήσεως.

➤ **Σάββατο 18/3:** Παρέστη καί μίλησε μέ θέμα: "Η μοναχία από τί σκοπία τίς 'Εκκλησίας", στό συνέδριο πού οργάνωσε τό 'Επαρχιακό Συμβούλιο Εδημερίας Λεμεσού μέ γενικό θέμα: "Μόνοι μέσα στό πλῆθος". Τό απόγευμα τέλεσε τήν ακολουθία τών θυρανοξίων του ιερού ναού 'Αγίου Κωνσταντίνου στήν όμόνομη κοινότητα.

➤ **Κυριακή 19/3:** Λειτουργήσε καί κήρυξε τό Θείο λόγο στήν ιερό ναό 'Αγίου 'Αθανασίου Λεμεσού. Τό απόγευμα παρέστη καί μίλησε σέ φιλανθρωπικό τσάι πού οργάνωσε ό πιό πάνω ναός. 'Αργότερα προέστη του Κατανακτικού 'Εσπερινού καί μίλησε επί πνευματικού θέματος στό Μητροπολιτικό μας ναό. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στήν ιερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμού.

➤ **Δευτέρα 20/3:** Μετέβη στήν ιερά μονή 'Αγίου 'Ηρακλειδίου όπου δέχθηκε τίς μοναχές στό μυστήριο τίς εξομολογήσεως. Τό βράδυ μίλησε στό Πανεπιστήμιο Κύπρου καί άργότερα διανυκτέρευσε στήν ιερά μονή Παναγίας Μαχαιρά.

➤ **Τρίτη 21/3:** Παρέστη καί άπηθύνη χαιρετισμό στό Μαθητικό Συνέδριο Λυκείων Λεμεσού μέ θέμα: "Η 'Επιχειρηματικότητα ως άπάντηση στίς προκλήσεις ενός ραγδαία μεταβαλλόμενου κόσμου". Τό απόγευμα μίλησε στήν Πάφο σέ πνευματική συγκέντρωση μέ θέμα: "Αγωνιάς γιά τά παιδιά σου".

➤ **Τετάρτη 22/3:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί επιτροπές. Τό απόγευμα μίλησε σέ πνευματική συγκέντρωση στήν αίθουσα του ιερού ναού 'Αγίας Βαρβάρας Ζακακίου. 'Αργότερα μίλησε στήν καθιερωμένη ανά δεκαενθήμερο όμιλία του στό Μητροπολιτικό μας ναό.

➤ **Πέμπτη 23/3:** Μετέβη στήν ιερά μονή Παναγίας Τρικουκίας όπου δέχθηκε τίς μοναχές στό μυστήριο τίς εξομολογήσεως. Τό απόγευμα προήδρευσε τίς Θρονικής καί Οικονομικής 'Επιτροπής τίς Μητροπόλεός μας καί τό βράδυ μίλησε στήν καθιερωμένη όμιλία του πρós τούς νέους στήν αίθουσα του Μητροπολιτικού μας ναού.

➤ **Παρασκευή 24/3:** Μετέβη στήν ιερά μονή Παναγίας 'Αμρουός όπου δέχθηκε τίς μοναχές στό μυστήριο τίς εξομολογήσεως. Τό απόγευμα προέστη του πανηγυρικού έσπερινού του Εύαγγελισμού τίς Θεοτόκου καί τίς Γ' στάσεως τών Χαιρετισμών στήν πανηγυρίζοντα ιερό ναό Παναγίας Εύαγγελιστριάς Κάτω Πολεμιδιών.

➤ **Σάββατο 25/3:** Λειτουργήσε καί κήρυξε στό Μητροπολιτικό ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικής. Μετά τό πέρας τίς θείας Λειτουργίας προέστη, συμπαραστατούμενος από τόν ιερό κληρο τίς πόλης μας, τίς Πανηγυρικής Δοξολογίας γιά τήν επέτειο τίς 25ης Μαρτίου 1821. 'Ακολουθώς δέχθηκε μαζί μέ τόν 'Υπουργό Δι-

καισύνης και Δημόσιας Τάξης, τό χαιρετισμό τής παρέλασης. Τό μεσημέρι παρέθεσε γεύμα στους Δημάρχους και τούς Δημοτικούς Συμβούλους τής Λεμεσού μέ τήν ευκαιρία τής εορτής τής έθνικής παλιγγενεσίας.

✚ **Κυριακή 26/3:** Λειτουργήσε και κήρυξε τό θείο λόγο στόν πανηγυρίζοντα ιερό ναό Τιμίου Σταυρού Πάνω Πολεμιδιών. Τό μεσημέρι ανέκώρησε γιά τίς Ήνωμένες Πολιτείες Ήμερικῆς κατόπιν προσκλήσεως του Πανεπιστημίου του Harvard και τής Θεολογικής Σχολῆς Τιμίου Σταυρού Βοστώνης. Συμμετείχε ως ομιλητής σέ

συνέδριο τό όποίο συνδιοργάνωσαν τά δύο Πανεπιστήμια μέ θέμα: "Ολιστική Θεραπεία στό Βυζάντιο: σύγχρονες προσαρμογές". Τό συνέδριο πραγματοποιήθηκε στίς 31 Μαρτίου και 1η Ήπριλίου έντός τής Θεολογικής Σχολῆς του Τιμίου Σταυρού. Ό Πανιερώτατος ανέπτυξε τό θέμα: "Ή Έκκλησία ως θεραπευτική έπιστήμη". Κατά τή διάρκεια του διήμερου Συνεδρίου διεξήχθη διεξοδική συζήτηση και επίλυση άιμοριών των άκροατών του συνεδρίου.

Τό συνέδριο παρακολούθησε μεγάλος αριθμός έπιστημόνων και φοιτητών τής Θεολογικής Σχολῆς Τιμίου Σταυρού. Κατά τή διάρκεια τής επισκέψεως του Πανιερωτάτου διοργανώθηκαν στό έστιατόριο Ammos στή Νέα Υόρκη τό βράδυ τής Δευτέρας 3 Ήπριλίου καθώς και στήν οικία του κ.Κωνσταντίνου Νικολάου στήν Ουάσιγκτον τό βράδυ τής Τετάρτης 5 Ήπριλίου δείπνα μέ στόχο τήν ενημέρωση τής όμογενείας μας γιά τή νέα θεραπευτική κοινότητα τής "Παναγίας Καλαφυγῆς", πού θά φιλοξενηί αποκλειστικά γυναίκες, θύματα τής μάστιγας των ναρκωτικών. Στίς έκδηλώσεις αυτές μίλησε ό Πανιερώτατος καθώς και ή διευθύντρια τής θεραπευτικής κοινότητας "Άγία Σκέπη" κα Τίνα Παύλου. Ή ανταπόκριση των όμογενών πού προσήλθαν και ένδιαφέρθηκαν να βοηθήσουν ήταν μεγάλη και συγκινητική.

Δείπνο πρὸς τιμήν του Πανιερωτάτου παρέθεσε τό βράδυ τής Πέμπτης 6 Ήπριλίου, ό πρόεδρος

της Κυπριακής Όμοσπονδίας Ἀμερικής κ. Πανίκος Παπανικολάου. Σ' αὐτὸ παρευρέθηκαν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικής κ. Δημήτριος, ὁ Θεοφιλέστατος Τρωάδος κ. Σάββας, ὁ Πρέσβης τῆς Κύπρου στὶς Ἠνωμένες Πολιτείες κ. Εὐρ. Εὐρυβιάδης, ὁ μόνιμος ἀντιπρόσωπος τῆς Κύπρου εἰς τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη κ. Α. Μαυρογιάννης, ἡ Γενική Πρόξενος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας στὴ Νέα Υόρκη κα Μάρθα Μαυρομμάτη καὶ ἄλλοι παράγοντες τῆς Ὁμογένειας.

Γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Πανιερωτάτου παρέθεσε τὴν Παρασκευή 7 Ἀπριλίου καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Ἱερσῆς κ. Εὐάγγελος.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐπισκέψεώς του ὁ Πανιερωτάτος εἶχε συναντήσεις μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀμερικής κ. Δημήτριο, τὸ Μητροπολίτη Νέας Ἱερσῆς κ. Εὐάγγελο, τὸ Θεοφιλέστατο Τρωάδος κ. Σάββα, τὸν Πρέσβη τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας στὴν Ἀμερική κ. Εὐρ. Εὐρυβιάδη, τὸ μόνιμο ἀντιπρόσωπο τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας στὰ Ἠνωμένα Ἔθνη κ. Α. Μαυρογιάννη, τὴν Πρόξενο τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας στὴ Νέα Υόρκη κ. Μάρθα Μαυρομμάτη, τὸν Πρόεδρο τῆς Κυπριακῆς Ὁμοσπονδίας Ἀμερικής κ. Πανίκο Παπανικολάου καὶ ἄλλους παράγοντες τῆς Ὁμογένειας. Στὶς συναντήσεις αὐτές ὁ Πανιερωτάτος συζήτησε καὶ ἀντάλλαξε ἀπόψεις γιὰ θέματα πού ἀφοροῦν τὴν Ὁρθόδοξη μας Ἐκκλησία, τὴν Ὁμογένειά μας στὴν Ἀμερική καὶ ὡς καὶ τὴν πορεία τοῦ ἐθνικοῦ μας προβλήματος.

➤ **Κυριακὴ 9/4:** Λειτουργήσῃ καὶ κήρυξε: τὸ θεῖο λόγο κατὰ τὴ δευτέρη Θεία Λειτουργία, πού τελεῖται στὸν ἱερό ναὸ Ἀποστόλου Ἀνδρέα Μέσσα Γετονιάς. Τὸ ἀπόγευμα μίλησε σέ πνευματικὴ συγκέντρωση στὴν Ἀραδίππου μὲ θέμα: "Τὸ θαῦμα τῆς Ἐκκλησίας". Ἀργότερα προέστη τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας ναοῦ καὶ μίλησε ἐπὶ πνευματικοῦ θέματος. Τὸ βράδυ διανυκτέρευσε στὴν ἱερά μονὴ Τιμίου Προδρόμου Μέσσα Ποταμοῦ.

➤ **Δευτέρα 10/4:** Μετέβη στὴν ἱερά μονὴ Ἁγίου Ἡρακλείδου ὅπου δέχθηκε τὶς μοναχὲς στοῦ μυστήριου τῆς ἐξομολογήσεως. Τὸ βράδυ μίλησε στὴν καθιερωμένη ὁμιλία του στοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου. Ἀργότερα διανυκτέρευσε στὴν ἱερά μονὴ Παναγίας Μαχαριά.

➤ **Τρίτη 11/4:** Μετέβη στὶς ἐργασίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου. Τὸ ἀπόγευμα παρέστη καὶ ἀπύθνη χαιρετισμὸ σέ ἐκδήλωση πού ἀφοροῦσε τὸ θέμα τῶν ναρκωτικῶν στὴν κοινότητα Ἐπισκοπῆς.

➤ **Τετάρτη 12/4:** Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας δέχθηκε πιστοὺς στοῦ μυστήριου τῆς ἐξομολογήσεως.

➤ **Πέμπτη 13/4:** Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας δέχθηκε πιστοὺς στοῦ μυστήριου τῆς ἐξομολογήσεως.

⚡ **Παρασκευή 14/4:** Τό μεσημέρι παρέθεσε γεῦμα στόν Ὑπουργό Ἐργασίας καί Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων κ. Χρῆστο Ταλιαδῶρο καί ἀνώτε-
ρους λειτουργούς τοῦ Ὑπουργείου του καί συζή-
τησε μαζί τους θέματα πού ἔχουν σχέση μέ τό
προνοιακό ἔργο τῆς Μητροπόλεώς μας. Τό ἀπό-
γευμα μέχρι καί ἄργά τό βράδυ δέχθηκε πιστοῦς
στό μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως.

⚡ **Σάββατο 15/4:** Συναντήθηκε μέ διάφορα
πρόσωπα καί τό ἀπόγευμα μέχρι καί ἄργά τό βρά-
δυ ἐξομολογοῦσε.

⚡ **Κυριακή τῶν Βαΐων 16/4:** Λειτουργήσε
καί κήρυξε τό θεῖο λόγο στόν ἱερό ναό Ἁγίας
Μαρίας Κυπερούνας. Τό βράδυ χοροστάτησε
κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στόν ἱερό ναό
Ἀποστόλου Ἀνδρέα καί Ὁσίας Φωτεινῆς στό
Συνοικισμό Κολοσσίου.

⚡ **Μεγάλη Δευτέρα 17/4:** Τό βράδυ χορο-
στάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στόν
ἱερό ναό Παναγίας Χρυσοπολιτίσσης στόν Ὑψο-
να.

⚡ **Μεγάλη Τρίτη 18/4:** Τό πρωῖ δέχθηκε πι-
στούς στό μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως. Τό βρά-
δυ χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Νυμφί-
ου στόν ἱερό ναό Ἁγίου Νικολάου Κάτω Πολε-
μιδίων.

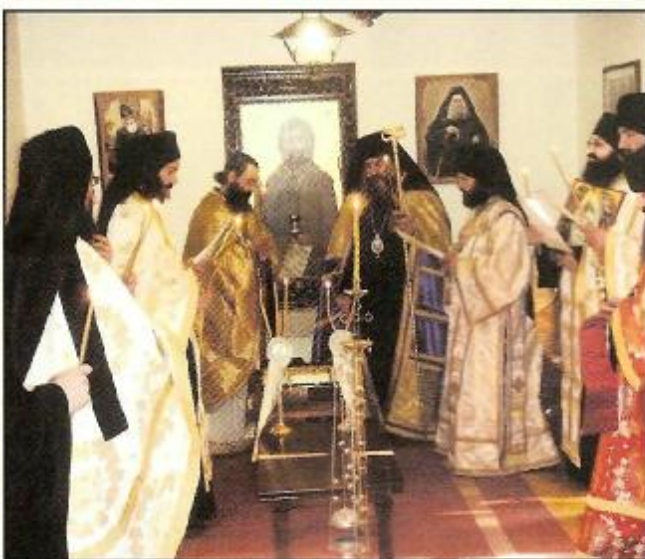
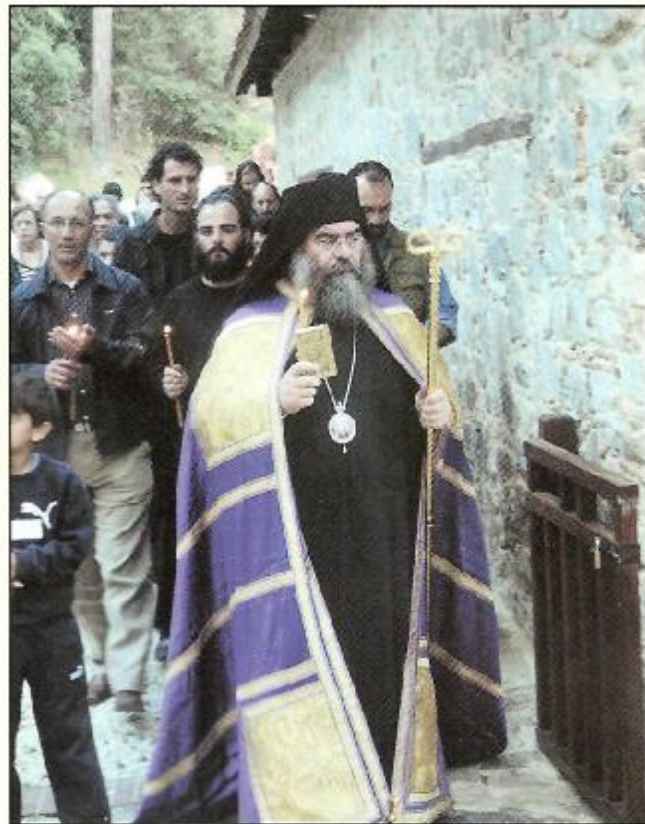
⚡ **Μεγάλη Τετάρτη 19/4:** Τό πρωῖ δέχθηκε
πιστοῦς στό μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως. Τό με-
σημέρι προέστη τῆς ἐξομολογίας ἀκολουθίας τοῦ μα-
καριστοῦ θεολόγου Ἀνδρέα Λαμπριανίδη. Τό
βράδυ χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Νι-
πηρος στόν ἱερό ναό Ἁγίου Νικολάου Λεμεσοῦ.

⚡ **Μεγάλη Πέμπτη 20/4:** Λειτουργήσε καί
κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν ἱερό ναό Ἁγίου Ἰω-
άννου τοῦ Ἐλεήμονος Λεμεσοῦ. Τό βράδυ χορο-
στάτησε κατά τήν ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν
στόν ἱερό ναό Ἀποστόλου Ἀνδρέα Χαράκη.

⚡ **Μεγάλη Παρασκευή 21/4:** Χοροστάτησε
κατά τήν ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν, τοῦ
Ἑσπερινοῦ καί τῆς Ἀποκαθλώσεως στόν ἱερό
ναό Ἀποστόλου Ἀνδρέα Μέσα Γειτονιάς. Τό
βράδυ χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ
Ἐπιταφίου στόν ἱερό ναό Ἁγίας Τριάδος Λεμε-
σοῦ.

⚡ **Μεγά Σάββατο 22/4:** Λειτουργήσε στόν ἱε-
ρό ναό Ἁγίας Βαρβάρας Ζακακίου.

⚡ **Κυριακή τοῦ Πάσχα 23/4:** Λειτουργήσε
κατά τήν ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως στό Μητροπολι-
τικό Ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς. Τό
μεσημέρι χοροστάτησε στόν ἴδιο ναό κατά τήν
ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης. Ἀκο-
λουθῶς στό συνοδικό τῆς Μητροπόλεως δέχθηκε
τά συγχαρητήρια τῶν πιστῶν καί μοίρασε σ'
αὐτούς πασχαλινά αὐγά. Τό ἀπόγευμα μετέβη
στήν ἱερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποτα-
μοῦ ὅπου χοροστάτησε στόν Ἑσπερινό τοῦ Πά-
σχα.

✚ **Δευτέρα 24/4:** Τό πρωϊ τέλεσε τί θεία Λειτουργία στίν πανηγυρίζουσα ιερά μονή Ἁγίου Γεωργίου Ἀλαμάνου. Τό ἀπόγευμα παρέστη στό Πασχαλινό πανηγύρι πού ὀργάνωσε ἡ ἐνορία Ἁγίου Νικολάου Λεμεσοῦ.

✚ **Τρίτη 25/4:** Λειτουργήσε καί κήρυξε τό θεῖο λόγο στόν ἱερό ναό Παναγίας Ζαχαριζίδας καί ἀκολούθως τέλεσε τόν ἀγιασμό καί τά εγκαίνια τοῦ Πολιτιστικοῦ ὀμίλου τῆς Κοινότητος. Τό ἀπόγευμα παρέστη στίς πανηγυρικές πασχαλινές ἐκδηλώσεις πού ὀργάνωσε ἡ ἐνορία τοῦ Ὑψωνα. Τό βράδυ τέλεσε τά θυρανοίξια τοῦ ἱεροῦ καθεδρικοῦ ναοῦ Ἁγίας Νάπας, μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐπιδιορθώσεων καί τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ πύο πάνω ναοῦ.

✚ **Τετάρτη 26/4:** Παρέστη καί μίλησε σέ φιλανθρωπικό τσάι πού ὀργάνωσε ἡ ἐνορία τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Παναγίας Εὐαγγελιστρίας Κάτω Πολε-

μιδιῶν. Τό ἀπόγευμα μίλησε σέ πνευματική συγκέντρωση στό χωριό Δρούσια τῆς Πάφου.

✚ **Πέμπτη 27/4:** Τό ἀπόγευμα χοροστάτησε στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁποστολοῦ Βαρνάβα Συνοικισμοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Λεμεσοῦ ὅπου τελέστηκε ὁ πανηγυρικός Ἑσπερινός τοῦ Ἁγίου Μέλωνος.

✚ **Παρασκευή 28/4:** Τό πρωϊ λειτουργήσε καί κήρυξε στόν ἱερό ναό τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στίν πανηγυρίζουσα κοινότητα Ζωοπηγῆς. Τό ἀπόγευμα μίλησε σέ πνευματική συγκέντρωση στή Λευκωσία.

✚ **Σάββατο 29/4:** Λειτουργήσε στίν ἱερά μονή Μαχαίρᾶ καί χειροτόνησε σέ πρεσβύτερο τό διάκονο τῆς μονῆς π. Δανιὴλ Μαχαριώτη.

✚ **Κυριακή 30/4:** Λειτουργήσε καί κήρυξε τό θεῖο λόγο στόν ἱερό ναό Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης στίν κοινότητα Καντοῦ.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

Ἡ Φιλοπτῶχος ἀδελφότητα τῆς Μητροπόλεώς μας πραγματοποιήσε Φιλανθρωπικό τσάι στό ξενοδοχεῖο τῆς πόλης μας Χαβάν Γκράντ στίν Τετάρτη 29 Μαρτίου. Κύριος ὀμιλητής ἦταν ὁ πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Γέρων Ἰωακείμ ἀπό τό Ἅγιο Ὄρος. Ὁ Γέρων Ἰωακείμ γνωστός στίν Κύπρο, μέ τό γλαφυρό καί πνευματικό του λόγο, ἀγγίξε τίς ἑκατοντάδες ψυχές τῶν παρευρισκομένων ἀδελφῶν μας. Μετέφερε σέ ὅλους μας τί γνήσια ἀγιορείτικη πνευματική παράδοση καθώς καί τήν εὐλογία τῆς Παναγίας μας Προστάτιδος καί Ἐφόρου τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Στίν ἐκδήλωση προσκλήθηκαν κληρικοί, οἱ προέδροι καί τά μέλη τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτῶχων Ἀδελφοφίτων καί Συνδέσμων Γυναικῶν καθώς ἐπίσης καί ἄνθρωποι πού βοηθοῦν καί σπυρίζουν τό ἔργο τῆς Μητροπόλεώς μας. Μέ τήν εὐκαιρία τῆς παρουσίας του στίν πόλη μας ὁ Γέρων Ἰωακείμ μίλησε στόν Κατανυκτικό Ἑσπερινό τῆς Γ' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν στόν Μητροπολιτικό μας ναό, στόν

ἱερό ναό Ἁγίου Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου καί στόν κύκλο ὀμιλιῶν τῆς κοινότητος τοῦ Ὑψωνα.

